

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU)
2016/1036**

af 8. juni 2016

**om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er
medlemmer af Den Europæiske Union**

(kodifikation)

Artikel 1

Principper

1. En antidumpingtold kan opkræves for enhver dumpingvare, når en sådan vare ved overgang til fri omsætning i Unionen forvolder skade.

2. En vare anses for at være en dumpingvare, hvis dens eksportpris ved salg til Unionen er lavere end den sammenlignelige pris for samme vare i normal handel, som er konstateret i eksportlandet.

3. Eksportlandet er normalt oprindelseslandet. Det kan imidlertid være et andet land, undtagen når varerne f.eks. blot forsendes i transit gennem dette land, eller de pågældende varer ikke produceres i dette land, eller der ikke findes nogen sammenlignelig pris for disse varer i dette land.

4. I denne forordning forstås ved »samme vare« en vare, som er identisk med, dvs. i enhver henseende mage til den omhandlede vare, eller, hvis en sådan vare ikke findes, en anden vare, der — om end den ikke i enhver henseende er mage til — har egenskaber, som ligger tæt op ad den pågældende vares egenskaber.

Artikel 2

Konstatering af dumping

A. NORMAL VÆRDI

1. Den normale værdi fastsættes normalt på grundlag af de priser, der er betalt eller skal betales i normal handel af uafhængige kunder i eksportlandet.

Når eksportøren i eksportlandet ikke fremstiller eller sælger samme vare, kan den normale værdi imidlertid fastsættes på grundlag af andre sælgeres eller producenters priser.

Transaktioner mellem parter, som synes at være forretningsmæssigt forbundne eller at have en indbyrdes kompensationsaftale, kan kun anses for at finde sted i normal handel, og priserne for de pågældende transaktioner kan kun anvendes til fastsættelse af den normale værdi, hvis det fastslås, at de ikke er påvirket af dette afhængighedsforhold.

▼B

For at fastslå, om to parter er forretningsmæssigt forbundne, kan der tages hensyn til definitionen af indbyrdes afhængige personer i artikel 127 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾.

2. Salg af samme vare bestemt til forbrug på hjemmemarkedet anvendes normalt som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi, hvis den solgte mængde udgør mindst 5 % af salget af den pågældende vare til Unionen. En lavere salgsmængde kan dog anvendes, hvis eksempelvis de priser, hvortil varen sælges, anses for repræsentative for det pågældende marked.

3. Sælges samme vare ikke eller ikke i tilstrækkelige mængder i normal handel, eller muliggør et sådant salg ikke en behørig sammenligning på grund af den særlige markedssituation, fastsættes den normale værdi for samme vare på grundlag af produktionsomkostningerne i oprindelseslandet plus et rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste eller på grundlag af eksportpriserne ved salg i normal handel til et egnet tredjeland, forudsat at disse priser er repræsentative.

En særlig markedssituation for den pågældende vare, som omhandlet i første afsnit, kan anses for at være til stede, bl.a. når priserne er kunstigt lave, når der forekommer betydelig byttehandel, eller når der foreligger ikke-kommercielle forædlingsforanstaltninger.

4. Salg af samme vare på eksportlandets hjemmemarked eller eksportsalg til et tredjeland til priser, der er lavere end produktionsomkostningerne (faste og variable) pr. enhed med et beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger kan kun anses for ikke at have fundet sted i normal handel i prismæssig henseende, og der kan kun ses bort herfra ved fastsættelsen af den normale værdi, hvis det fastslås, at sådanne salg har fundet sted i en længere periode i betydelige mængder og til priser, som ikke giver dækning for alle omkostninger inden for en rimelig periode.

Hvis priser, som på salgstidspunktet er lavere end omkostningerne, er højere end de vejede gennemsnitlige omkostninger, i undersøgelsesperioden, skal sådanne priser anses for at give dækning for omkostningerne inden for en rimelig periode.

Nævnte længere periode bør normalt være et år, men må under ingen omstændigheder være kortere end seks måneder, og salg til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, anses for at finde sted i betydelige mængder inden for en sådan periode, når det fastslås, at den vejede gennemsnitlige salgspris er lavere end de vejede gennemsnitlige enhedsomkostninger, eller at de solgte mængder til priser, der er lavere end enhedsomkostningerne, udgør mindst 20 % af det salg, der anvendes som grundlag for fastsættelse af den normale værdi.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

▼B

5. Omkostningerne beregnes normalt på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen, forudsat at sådanne optegnelser er i overensstemmelse med almindeligt anerkendte bogføringsprincipper i det pågældende land, og det påvises, at oplysningerne på en rimelig måde afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den pågældende vare.

Hvis omkostninger forbundet med produktion og salg af den vare, der er omfattet af undersøgelsen, ikke er tilstrækkeligt afspejlet i den pågældende parts optegnelser, justeres eller fastsættes de på grundlag af de omkostninger, der bæres af andre producenter eller eksportører i samme land, eller, hvis sådanne oplysninger ikke foreligger eller ikke kan anvendes, på et andet rimeligt grundlag, herunder oplysninger fra andre repræsentative markeder.

En fordeling af omkostninger, der beror på en fast praksis, kan lægges til grund. Omkostninger fordeles i øvrigt på grundlag af omsætningen, medmindre en anden fremgangsmåde er mere berettiget. En passende regulering af omkostningsfordelingen foretages med hensyn til engangsomkostninger, som begunstiger den fremtidige og/eller nuværende produktion, medmindre der i omkostningsfordelingen i henhold til dette afsnit allerede er taget hensyn hertil.

Påvirkes omkostningerne for en del af omkostningsinddækningsperioden af anvendelsen af nye produktionsanlæg, som kræver betydelige yderligere investeringer, og af lav kapacitetsudnyttelse, der skyldes påbegyndelse af virksomhed i eller i en del af undersøgelsesperioden, er de gennemsnitlige omkostninger for den fase, hvor påbegyndelse af virksomhed finder sted, sådanne, som i henhold til ovennævnte fordelingsregler er gældende ved udgangen af denne fase og de indregnes for undersøgelsesperioden med dette beløb i de vejede gennemsnitlige omkostninger, der er omhandlet i stk. 4, andet afsnit. Fasens længde fastlægges i relation til den pågældende producents eller eksportørs situation, men må ikke overstige en passende indledende del af omkostningsinddækningsperioden. Med henblik på denne justering af omkostninger, der vedrører undersøgelsesperioden, tages der hensyn til oplysninger vedrørende en sådan fase, som går ud over denne periode, for så vidt oplysningerne indgives forud for kontrolbesøg og senest tre måneder efter indledningen af undersøgelsen.

6. Beløbene til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste fastsættes på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløber i forbindelse med den af undersøgelsen omfattede eksportørs eller producents produktion og salg i normal handel af samme vare. Kan disse beløb ikke fastsættes på dette grundlag, kan de fastsættes på grundlag af:

- a) det vejede gennemsnit af de faktiske beløb, der er fastsat for andre eksportører eller producenter, som er omfattet af undersøgelsen, for så vidt angår produktion og salg af samme vare på oprindelseslandets hjemmemarked
- b) de faktiske beløb, som påløber hos den pågældende eksportør eller producent på oprindelseslandets hjemmemarked i forbindelse med produktion og salg i normal handel af varer inden for samme generelle kategori

▼B

- c) enhver anden rimelig metode under forudsætning af, at det derved fastsatte beløb til dækning af fortjeneste ikke overstiger den fortjeneste, som andre eksportører eller producenter normalt opnår ved salg af varer inden for samme generelle kategori på oprindelseslandets hjemmemarked.

▼M1

- 6a. a) Såfremt det ved anvendelsen af dette eller enhver anden relevant bestemmelse i nærværende forordning fastslås, at det ikke er hensigtsmæssigt at anvende priserne og omkostningerne på hjemmemarkedet i dette land på grund af, at der foreligger væsentlige fordrejninger i den i litra b) anvendte betydning, beregnes den normale værdi på grundlag af produktions- og salgsomkostninger, der afspejler ikke-fordrejede priser eller referenceværdier, efter følgende regler.

Kommissionens kilder kan omfatte:

- tilsvarende produktions- og salgsomkostninger i et passende repræsentativt land med et økonomisk udviklingsniveau svarende til eksportlandets, forudsat at de relevante data er umiddelbart tilgængelige; når der er flere end et af et sådant land, gives der, når det er relevant, fortrinsret til lande, der har et passende niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse;
- hvis den finder det hensigtsmæssigt, ikke-fordrejede internationale priser, omkostninger eller benchmarks, eller
- interne omkostninger, men kun i det omfang, hvor det er fastslået, at de ikke er fordrejede, på grundlag af nøjagtig og relevant dokumentation, herunder i rammeværket for bestemmelser for interesserede parter i litra c).

Uden at det berører artikel 17 sker denne bedømmelse særskilt for hver enkelt eksportør og producent.

Den beregnede normale værdi skal indbefatte et ikke-fordrejet og rimeligt beløb til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

- b) Betydelige fordrejninger er de fordrejninger, der finder sted, når indberettede priser eller omkostningerne, herunder omkostninger til råmaterialer og energi, ikke udspringer af frie markeds kræfter, fordi de er blevet påvirket af væsentlig statslig indgriben. Ved vurderingen af, hvorvidt der foreligger væsentlige fordrejninger, skal der bl.a. tages hensyn til mulig påvirkning fra et eller flere af følgende forhold:
- at det pågældende marked i vid udstrækning dækkes af virksomheder, der drives under ejerskab, kontrol, politisk tilsyn eller politisk vejledning fra eksportlandets myndigheders side
 - statslig tilstedeværelse i virksomheder, som muliggør statslig indgriben med hensyn til priser eller omkostninger
 - politiske tiltag eller foranstaltninger, der særbehandler til fordel for leverandører på hjemmemarkedet eller på anden måde påvirker de frie markeds kræfter

▼ M1

- manglende eller diskriminerende anvendelse af eller utilstrækkelig håndhævelse af konkurs-, selskabs- eller formueret

- at lønomkostninger skævvrides

- adgang til finansiering fra institutioner, der gennemfører offentlige politiske målsætninger eller på anden måde ikke handler uafhængigt af staten.

- c) Hvis Kommissionen har velunderbyggede indicier for, at der evt. er væsentlige fordrejninger, som omhandlet i litra b), i et bestemt land eller en bestemt sektor i det pågældende land, og hvis det er relevant for den effektive anvendelse af denne forordning, udarbejder, offentliggør og ajourfører Kommissionen regelmæssigt en rapport, der beskriver de markedsvilkår, der er omhandlet i litra b), i det pågældende land eller den pågældende sektor. Sådanne rapporter og det bevismateriale, som de bygger på, skal indgå i sagsakterne til eventuelle undersøgelser vedrørende det pågældende land eller den pågældende sektor. Interesserede parter skal gives rig lejlighed til at afvise, supplere, fremsætte bemærkninger til og støtte sig til rapporten og det bevismateriale, som den bygger på, i forbindelse med undersøgelser, hvori rapporten og bevismaterialet anvendes. Kommissionen skal, når den vurderer væsentlige fordrejninger, tage hensyn til alle de relevante bevismaterialer, der indgår i sagsakterne.
- d) Ved indgivelse af en klage i overensstemmelse med artikel 5 eller en anmodning om undersøgelse i overensstemmelse med artikel 11 kan erhvervsgrenen i Unionen støtte sig til det bevismateriale i rapporten, der er omhandlet i nærværende stykkes litra c), såfremt bevisstandarden efter artikel 5, stk. 9, er opfyldt, med henblik på at begrunde beregningen af den normale værdi.
- e) Hvis Kommissionen finder, at der er tilstrækkeligt bevis i henhold til artikel 5, stk. 9, for væsentlige fordrejninger i den i nærværende stykkes litra b) anvendte betydning, og beslutter sig for at indlede en undersøgelse på dette grundlag, skal indledningsmeddelelsen oplyse dette. Kommissionen indsamler de oplysninger, som er nødvendige for beregningen af den normale værdi i overensstemmelse med nærværende stykkes litra a).

Umiddelbart efter iværksættelsen af undersøgelsen underrettes parterne i undersøgelsen om de relevante kilder, som Kommissionen påtænker at anvende med henblik på at beslutte den normale værdi i henhold til nærværende stykkes litra a), og de gives ti dage til at fremsætte bemærkninger. Med henblik herpå gives de interesserede parter adgang til sagsakterne, som skal omfatte eventuelt bevismateriale, som den undersøgende myndighed støtter sig til, med forbehold af artikel 19. Enhver dokumentation for eksistensen af væsentlige fordrejninger kan kun tages i betragtning, hvis den kan efterprøves rettidigt under undersøgelsen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 8.

▼M1

7. Ved indførsel fra lande, der på tidspunktet for indledningen af undersøgelsen ikke er medlemmer af WTO, og som står opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 ⁽¹⁾, fastsættes den normale værdi på grundlag af prisen eller den beregnede værdi i et egnet repræsentativt land eller prisen ved salg fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Unionen, eller, hvis dette ikke er muligt, på ethvert andet rimeligt grundlag, herunder den pris, der faktisk er betalt eller skal betales i Unionen for samme vare, om nødvendigt justeret for at indregne en rimelig fortjenstmargen.

Det egnede repræsentative land udvælges på en rimelig måde, under hensyntagen til alle pålidelige oplysninger, der er fremlagt på tidspunktet for udvælgelsen og navnlig til samarbejdet med mindst en eksportør og producent i dette land. Når der er flere end et af et sådant land, gives der, når det er relevant, fortrinsret til lande, der har et passende niveau af social beskyttelse og miljømæssig beskyttelse. Der tages også hensyn til tidsfrister. Er det relevant, anvendes et egnet repræsentativt land, som er omfattet af samme undersøgelse.

Undersøgelsens parter underrettes umiddelbart efter iværksættelsen af undersøgelsen af det påtænkte tredjeland og skal have ti dage til at fremsætte bemærkninger.

▼B**B. EKSPORTPRIS**

8. Eksportprisen er den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for varen, når den sælges fra eksportlandet til Unionen.

9. Foreligger der ingen eksportpris, eller viser det sig, at der ikke kan fæstes lid til eksportprisen på grund af en forretningsmæssig forbindelse eller en kompensationsaftale mellem eksportøren og importøren eller en tredjepart, kan eksportprisen beregnes på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresælges til en uafhængig køber, eller hvis varerne ikke videresælges til en uafhængig køber eller ikke videresælges i den stand, hvori de er indført, på ethvert rimeligt grundlag.

I disse tilfælde foretages der justeringer for alle omkostninger, herunder told og andre afgifter, der påløber mellem indførslen og videresælget, samt forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris, frit Unionens grænse.

De omkostninger, for hvilke der skal foretages justeringer, indbefatter sådanne, som normalt bæres af en importør, men som er betalt af en anden part i eller uden for Unionen, der viser sig at være forretningsmæssigt forbundet med eller at have en kompensationsaftale med importøren eller eksportøren, herunder: normale transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger; told, eventuel antidumpingtold og andre afgifter, der skal betales i importlandet ved indførsel eller salg af varerne, samt en rimelig margin til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger samt fortjeneste.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/755 af 29. april 2015 om fælles ordninger for indførsel fra visse tredjelande (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 33).

▼B

C. SAMMENLIGNING

10. Der foretages en rimelig sammenligning mellem eksportprisen og den normale værdi. Denne sammenligning foretages i samme handelsled for salg, der finder sted på tidspunkter, som ligger så tæt op ad hinanden som muligt og med behørig hensyntagen til andre forskelle, som berører sammenligneligheden af priser. Når den normale værdi og den konstaterede eksportpris ikke er umiddelbart sammenlignelige, tages der i hvert enkelt tilfælde i form af justeringer behørigt hensyn til forskelle i faktorer, der påstås og påvises at påvirke priserne og dermed prisernes sammenlignelighed. Enhver dobbeltjustering skal undgås, navnlig i henseende til rabatter, afslag, mængder og handelsled. Er de fastsatte betingelser herfor opfyldt, kan der foretages justeringer for følgende faktorer:

a) Fysiske egenskaber

Der foretages en justering for forskelle i den pågældende vares fysiske egenskaber. Justeringen fastsættes efter et rimeligt skøn over forskellens markedsværdi.

b) Importafgifter og indirekte skatter

Der foretages en justering af den normale værdi med et beløb svarende til importafgifter eller indirekte skatter, som pålægges samme vare og materialer, der fysisk indgår heri, når varen er bestemt til forbrug i eksportlandet, og som ikke opkræves, eller som refunderes for den vare, der udføres til Unionen.

c) Rabatter, afslag og mængder

Der foretages en justering for forskelle i rabatter og afslag, herunder sådanne, der ydes for forskelle i mængder, hvis de pågældende rabatter og afslag er behørigt kvantificerede og er direkte knyttet til de pågældende salg. Der kan også foretages en justering for opsatte rabatter og afslag, hvis kravet herom er baseret på fast praksis i tidligere perioder, herunder opfyldelse af betingelserne for at opnå de pågældende rabatter eller afslag.

d) Handelsled

i) Der indrømmes en justering for forskelle i handelsled, herunder enhver forskel, der måtte opstå i Original Equipment Manufacturer (OEM) -salg, hvor det i forhold til distributionskæden på begge markeder påvises, at eksportprisen, herunder også en beregnet eksportpris, gælder for salg i et handelsled, der er forskelligt fra det for den normale værdi fastlagte, og at forskellen har påvirket prisernes sammenlignelighed, hvilket påvises ved konsekvente og tydelige forskelle i sælgernes funktioner og priser i de forskellige handelsled på eksportlandets hjemmemarked. Justeringen fastsættes på grundlag af forskellens markedsværdi.

▼B

ii) I tilfælde, som ikke er omhandlet under nr. i), og hvor der ikke kan påvises forskelle i handelsled, fordi de pågældende led ikke findes på eksportlandets hjemmemarked, eller hvor bestemte funktioner påvises klart at være relateret til andre handelsled end det, der benyttes ved sammenligningen, kan en særlig justering dog tillades.

e) Transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med varens forsendelse fra eksportørens forretningssted til en uafhængig køber, når sådanne omkostninger er indregnet i salgspriserne. Disse omkostninger indbefatter transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger.

f) Emballeringsomkostninger

Der foretages en justering for forskelle i de omkostninger, der er direkte forbundet med emballeringen af den pågældende vare.

g) Kreditomkostninger

Der foretages en justering for forskelle i omkostningerne ved at yde kredit i forbindelse med de pågældende salg, forudsat at dette er en faktor, der tages i betragtning ved fastsættelse af salgspriserne.

h) Omkostninger ved kundeservice

Der foretages en justering for forskelle i de direkte omkostninger ved at yde garantier, kationer, teknisk bistand og service, som fastsat ved lov og/eller i salgskontrakten.

i) Provision

Der foretages en justering for forskelle i provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg.

Begrebet »provision« anses for at indbefatte den avance, en forhandler af varen eller den samme vare modtager, hvis en sådan forhandler har samme funktion som en agent, der arbejder på provisionsbasis.

j) Valutaomregning

Nødvendiggør prissammenligningen en valutaomregning, anvendes til en sådan omregning vekselkursen på salgsdatoen, undtagen når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, i hvilket tilfælde vekselkursen, som er gældende for dette terminssalg, anvendes. Normalt bør salgsdatoen være fakturadatoen, men datoen på kontrakten, indkøbsordren eller ordrebekræftelsen kan anvendes, hvis de væsentlige salgsbetingelser mere korrekt fremgår af disse dokumenter. Der ses bort fra svingninger i vekselkurserne, og eksportørerne indrømmes 60 dage til at justere deres priser, så de afspejler vedvarende bevægelser i vekselkurserne i undersøgelsesperioden.

▼B

k) Andre faktorer

Der kan også foretages en justering for forskelle i andre faktorer, som ikke er omhandlet under litra a)-j), hvis det påvises, at de påvirker sammenligneligheden af priser som anført i dette stykke, navnlig hvis kunder konsekvent betaler andre priser på hjemmemarkedet på grund af forskelle i disse faktorer.

D. DUMPINGMARGEN

11. Under hensyntagen til de relevante bestemmelser om en rimelig sammenligning skal forekomsten af dumpingmargener i undersøgelsesperioden normalt fastslås på grundlag af en sammenligning mellem den normale værdi beregnet som et vejte gennemsnit og det vejede gennemsnit af priserne for alle eksporttransaktioner til Unionen eller ved en sammenligning mellem den individuelle normale værdi og de individuelle eksportpriser ved salg til Unionen t på grundlag af hver enkelt transaktion. En normal værdi, som er fastsat på grundlag af vejede gennemsnit, kan dog sammenlignes med priserne for alle individuelle eksporttransaktioner til Unionen, hvis der foreligger et eksportprismønster, som er meget forskelligt for forskellige købere, regioner eller perioder, og de i første punktum i dette stykke fastsatte metoder ikke i fuldt omfang vil afspejle den dumping, der finder sted. Dette stykke udelukker ikke anvendelsen af stikprøver i henhold til artikel 17.

12. Ved dumpingmargen forstås det beløb, hvormed den normale værdi overstiger eksportprisen. Er dumpingmargenerne forskellige, kan der fastsættes en dumpingmargen i form af et vejte gennemsnit.

*Artikel 3***Konstatering af skade**

1. I denne forordning forstås ved »skade«, når ikke andet er bestemt, væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen, trussel om væsentlig skade for en erhvervsgren i Unionen eller væsentlig forsinkelse i forbindelse med oprettelsen af en sådan erhvervsgren; »skade« fortolkes i overensstemmelse med denne artikel.

2. En konstatering af, om der foreligger skade, baseres på positivt bevismateriale og indebærer en objektiv undersøgelse af:

- a) omfanget af dumpingimporten og dennes indvirkning på prisen på samme vare på markedet i Unionen, og
- b) denne indførsels følger virkninger for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

3. Med hensyn til omfanget af dumpingimporten fastslås det, om der har været tale om en betydelig stigning i dumpingimporten enten absolut eller i forhold til produktion eller forbrug i Unionen. Hvad angår dumpingimportens virkning på priserne, tages det i betragtning, om dumpingvarerne udbydes til en væsentlig lavere pris end prisen på

▼B

samme vare fremstillet af erhvervsgruppen i Unionen, eller om priserne som følge af en sådan indførsel er blevet trykket betydeligt, eller om prisstigninger, som ellers ville være indtruffet, i væsentlig grad hindres. Hverken en enkelt eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

4. Er indførslen af en vare fra mere end ét land samtidig omfattet af antidumpingundersøgelser, kan følgevirkningerne af en sådan indførsel kun vurderes kumulativt, hvis det fastslås, at:

a) den dumpingmargen, der er fastlagt for indførslen fra hvert af de pågældende lande, er højere end den minimumsværdi, der er anført i artikel 9, stk. 3, og den indførte mængde fra hvert land ikke er ubetydelig, og

b) det vil være hensigtsmæssigt at foretage en kumulativ vurdering af virkningerne af indførslen på baggrund af vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og vilkårene for konkurrencen mellem de indførte varer og den i Unionen fremstillede vare.

5. Undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den pågældende erhvervsgruppe i Unionen skal omfatte en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på denne erhvervsgruppes situation, herunder den omstændighed at en erhvervsgruppe er inde i en periode, hvor den søger at overvinde virkningerne af tidligere dumping eller subsidier; størrelsen af den aktuelle dumpingmargen; den faktiske og mulige nedgang i salg, fortjeneste, produktion, markedsandel, produktivitet, forrentning af investeret kapital og kapacitetsudnyttelse; faktorer, der påvirker priserne i Unionen; faktisk og mulig negativ indvirkning på likviditet, lagerbeholdninger, beskæftigelse, lønninger, vækst og mulighederne for at tilvejebringe kapital eller foretage investeringer. Denne liste er ikke udtømmende, og hverken en eller flere af disse faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen.

6. Det skal på grundlag af alle de relevante beviser, der er fremlagt i forbindelse med stk. 2, påvises, at dumpingimporten forvolder skade som defineret i denne forordning. Dette indebærer navnlig en påvisning af, at de mængder og/eller priser, der er fastlagt i henhold til stk. 3, er årsag til de følgevirkninger for en erhvervsgruppe i Unionen, som er omhandlet i stk. 5, og at følgevirkningerne er væsentlige.

7. Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end dumpingimporten, som samtidig skader den pågældende erhvervsgruppe i Unionen, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives dumpingimporten i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter bl.a.: mængde og priser for så vidt angår importvarer, som ikke sælges til dumpingpriser; nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret; restriktiv

▼B

handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Unionen; den teknologiske udvikling og eksportresultater; samt produktivitet inden for den pågældende erhvervsgren i Unionen.

8. Virkningerne af dumpingimporten vurderes i forhold til produktionen af samme vare inden for den pågældende erhvervsgren i Unionen, når der foreligger oplysninger, der muliggør en afgrænsning af denne produktion på grundlag af sådanne kriterier som produktionsprocessen og producenternes salg og fortjeneste. Er det ikke muligt klart at afgrænse denne produktion, vurderes virkningerne af dumpingimporten ved en undersøgelse af produktionen af den snævrere mulige varegruppe eller det mindste varesortiment, der indbefatter samme vare, for hvilke de nødvendige oplysninger kan tilvejebringes.

9. En konstatering af, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, skal baseres på kendsgerninger, og ikke blot på påstande, formodninger eller fjerne muligheder. Den ændring i omstændighederne, der vil kunne skabe en situation, hvor den pågældende dumping vil forvolde skade, skal klart have kunnet forudses og være umiddelbart forestående.

For at afgøre, om der foreligger en trussel om væsentlig skade, bør der tages hensyn til faktorer såsom:

- a) en betydelig forøgelse af stigningstakten i dumpingimporten til markedet i Unionen, som indebærer sandsynlighed for en væsentlig stigning i indførslen
- b) hvorvidt der er tilstrækkelig ledig kapacitet hos eksportøren eller en umiddelbart forestående betydelig forøgelse heraf, som indebærer sandsynlighed for en betydelig forøgelse af dumpingeksporten til Unionen, idet der tages hensyn til andre eksportmarkeders evne til at absorbere eventuel yderligere udførsel
- c) om de pågældende varer indføres til priser, som har til følge, at priserne i væsentlig grad trykkes, eller prisforhøjelser, som ellers ville have fundet sted, hindres, samt at det må påregnes, at efterspørgslen efter indførte varer vil blive øget
- d) lagerbeholdningerne af den vare, der er omfattet af undersøgelsen.

Ingen af ovennævnte faktorer er nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen, men en undersøgelse af samtlige faktorer skal føre til den konklusion, at der er overhængende risiko for yderligere dumpingeksport, og at der vil blive forvoldt væsentlig skade, hvis der ikke træffes beskyttelsesforanstaltninger.

*Artikel 4***Definition af erhvervsgren i Unionen****▼M2**

1. I denne forordning forstås ved »erhvervsgren i Unionen« samtlige producenter i Unionen af samme vare eller de af dem, hvis samlede produktion af den pågældende vare udgør en betydelig del af den samlede produktion i Unionen af sådanne varer, med undtagelse af følgende tilfælde:

▼B

- a) når producenterne er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, eller når de selv er importører af den vare, der påstås at være en dumpingvare, kan der ved »erhvervsgren i Unionen« forstås de øvrige producenter
- b) under ganske særlige omstændigheder kan Unionens område, for så vidt angår den pågældende produktion, inddeles i to eller flere konkurrerende markeder, og producenterne inden for hvert enkelt marked kan betragtes som en særskilt erhvervsgren, når
 - i) producenterne inden for et sådant marked sælger hele eller næsten hele deres produktion af den pågældende vare på dette marked, og
 - ii) producenter af denne vare, som har deres virksomhed andetsteds i Unionen, ikke i væsentlig grad dækker efterspørgslen på det pågældende marked.

Under sådanne omstændigheder kan skade anses for at være forvoldt, selv om en betydelig del af den samlede erhvervsgren i Unionen ikke har lidt skade, under forudsætning af at dumpingimporten er koncentreret på et sådant isoleret marked, og endvidere at hele eller næsten hele produktionen på et sådant marked skades af dumpingimporten.

2. Med henblik på stk. 1 anses producenterne kun for at være forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller importørerne, hvis:

- a) en af parterne direkte eller indirekte kontrollerer den anden part
- b) begge parter kontrolleres direkte eller indirekte af en tredjepart, eller
- c) de tilsammen direkte eller indirekte kontrollerer en tredjepart, forudsat at der er grund til at antage eller nære mistanke om, at forbindelsen har til følge, at den pågældende producent optræder anderledes end ikke-forbundne producenter.

I dette stykke anses en part for at kontrollere en anden part, når førstnævnte retligt eller faktisk er i stand til at lægge bånd på eller gribe ind over for sidstnævnte.

3. Ansers en erhvervsgren i Unionen for at bestå af producenterne i en bestemt region, indrømmes eksportørerne mulighed for at afgive tilsagn i medfør af artikel 8 for så vidt angår den pågældende region. I sådanne tilfælde skal der ved vurdering af Unionens interesse i de pågældende foranstaltninger tages særligt hensyn til regionens interesser. Afgives der ikke omgående et fyldestgørende tilsagn, eller gør den situation, der er omhandlet i artikel 8, stk. 9 og 10, sig gældende, kan der indføres midlertidig eller endelig told for Unionen som helhed. I sådanne tilfælde kan tolden, hvis det er praktisk muligt, begrænses til kun at omfatte bestemte producenter eller eksportører.

4. Artikel 3, stk. 8, finder anvendelse på nærværende artikel.

▼ B*Artikel 5***Indledning af procedure**

1. En undersøgelse med henblik på at fastslå forekomsten, omfanget og virkningen af en påstået dumping indledes på grundlag af en skriftlig klage indgivet af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, som optræder på vegne af en erhvervsgren i Unionen, jf. dog stk. 6.

▼ M2

Klager kan også indgives samlet af erhvervsgrenen i Unionen eller af enhver fysisk eller juridisk person eller enhver sammenslutning uden status som juridisk person, der optræder på vegne heraf, og af fagforeninger, eller kan støttes af fagforeninger. Dette berører ikke muligheden for, at erhvervsgrenen i Unionen kan trække klagen tilbage.

▼ B

Klagen kan indgives til Kommissionen eller til en medlemsstat, der skal videresende den til Kommissionen. Kommissionen sender medlemsstaterne en genpart af enhver klage, den modtager. En klage anses for at være indgivet på den første arbejdsdag efter afleveringen til Kommissionen pr. anbefalet post eller efter Kommissionens skriftlige anerkendelse af modtagelsen.

Når en medlemsstat i tilfælde, hvor der ikke foreligger nogen klage, er i besiddelse af tilstrækkelige beviser for dumping og deraf følgende skade for en erhvervsgren i Unionen, underretter den straks Kommissionen om sådanne beviser.

▼ M2

1a. Kommissionen letter adgang til handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter for forskelligartede og fragmenterede erhvervssektorer, der hovedsagelig består af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) ved hjælp af en SMV-specifik helpdesk, f.eks. ved forøgelse af viden, ved at give generelle oplysninger og forklaringer om procedurer og om, hvordan man indgiver en klage, ved at udgive standardspørgeskemaer på alle officielle EU-sprog og ved at svare på generelle, ikkesagsspecifikke forespørgsler.

SMV-helpdesken stiller standardformularer til statistikker, der skal indsendes til bestemte formål, og spørgeskemaer til rådighed.

▼ B

2. En klage i henhold til stk. 1 skal indeholde beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng mellem den påståede dumpingimport og den påståede skade. Klagen skal indeholde sådanne oplysninger, som den klagende part med rimelighed kan forventes at være i besiddelse af med hensyn til følgende:

- a) klagerens identitet og en redegørelse for omfanget og værdien af klagerens produktion i Unionen af samme vare. Når der indgives skriftlig klage på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen, skal denne erhvervsgren i klagen identificeres ved angivelse af alle kendte producenter i Unionen af samme vare (eller sammenslutninger af producenter i Unionen af samme vare), og så vidt muligt en redegørelse for størrelsen og værdien af produktionen i Unionen af samme vare, som sådanne producenter tegner sig for

▼B

- b) en fuldstændig beskrivelse af den vare, der påstås indført til dumpingpriser, navnet på det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande, identiteten af hver kendt eksportør eller udenlandsk producent og en liste over de personer, der vides at indføre den pågældende vare
- c) de priser, hvortil den pågældende vare sælges, når den er bestemt til forbrug på hjemmemarkedet i det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande (eller i påkommende tilfælde de priser, hvortil varen sælges fra det eller de pågældende oprindelses- eller eksportlande til tredjelande, eller om varens beregnede værdi), og eksportpriserne eller i påkommende tilfælde de priser, hvortil varen første gang videresælges til en uafhængig køber i Unionen
- d) den mængdemæssige udvikling i den påståede dumpingimport, dumpingimportens indvirkning på priserne på samme vare på markedet i Unionen og følgevirkningerne for den pågældende erhvervsgren i Unionen dokumenteret ved relevante faktorer og forhold, som har indflydelse på situationen for den pågældende erhvervsgren i Unionen, såsom de i artikel 3, stk. 3 og 5, anførte.

3. Kommissionen undersøger i det omfang, det er muligt, at oplysningerne i klagen er korrekte og så fyldestgørende, at det kan fastslås, at der foreligger tilstrækkeligt bevismateriale til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

4. Der indledes ikke en undersøgelse i medfør af stk. 1, medmindre det på grundlag af en undersøgelse af, i hvor høj grad der blandt producenterne i Unionen af samme vare er givet udtryk for tilslutning til eller opposition mod klagen, er fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af den pågældende erhvervsgren i Unionen. Klagen anses for at være indgivet af eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen, hvis den har tilslutning fra de producenter i Unionen, hvis samlede produktion udgør mere end 50 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den del af den pågældende erhvervsgren i Unionen, som enten giver udtryk for tilslutning til eller modstand imod klagen. Der indledes dog ikke en undersøgelse, når de producenter i Unionen, der udtrykkeligt giver deres tilslutning til klagen, tegner sig for mindre end 25 % af den samlede produktion af samme vare fremstillet af den pågældende erhvervsgren i Unionen.

5. Myndighederne offentliggør ikke en klage, medmindre der er truffet afgørelse om indledning af en undersøgelse. Efter modtagelse af en behørigt dokumenteret klage underrettes regeringen for det pågældende eksportland dog, inden en undersøgelse indledes.

6. Hvis Kommissionen under særlige omstændigheder beslutter at indlede en undersøgelse, uden at der er modtaget en skriftlig klage fra eller på vegne af en erhvervsgren i Unionen med henblik på indledning af en sådan undersøgelse, indledes en undersøgelse, hvis der foreligger tilstrækkelige beviser for dumping, skade og en årsagssammenhæng, som omhandlet i stk. 2, til at begrunde iværksættelsen af en sådan undersøgelse. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har konstateret et behov for at indlede en sådan undersøgelse.

▼B

7. Beviserne vedrørende både dumping og skade behandles samtidigt ved afgørelse af, om der skal indledes en undersøgelse eller ej. En klage afvises, når der ikke foreligger tilstrækkelige beviser for enten dumping eller skade til at begrunde en videreførelse af sagen. Der skal ikke indledes en procedure mod lande, hvis indførsler udgør en markedsandel på under 1 %, medmindre disse lande tilsammen tegner sig for 3 % eller derover af forbruget i Unionen.

8. Klagen kan trækkes tilbage forud for indledningen af en procedure, og den anses i så fald for ikke at være indgivet.

9. Står det klart, at der foreligger tilstrækkelige beviser, der kan begrunde, at der indledes en procedure, indleder Kommissionen en sådan procedure senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse og offentliggør en meddelelse herom i *Den Europæiske Unions Tidende*. Er de fremlagte beviser utilstrækkelige, underrettes klageren herom senest 45 dage efter datoen for klagens indgivelse til Kommissionen. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne vedrørende dens analyse af klagen normalt senest 21 dage efter den dato, hvor oplysningerne er indgivet til Kommissionen.

10. I meddelelsen om indledning af en procedure gives der underretning om indledning af en undersøgelse, og det oplyses, hvilken vare og hvilke lande der er tale om, der gives et sammendrag af de modtagne oplysninger, og det fastsættes, at alle relevante oplysninger skal meddeles Kommissionen.

Endvidere fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan tilkendegive deres synspunkter skriftligt og meddele oplysninger, hvis der som led i undersøgelsen skal tages hensyn til sådanne synspunkter og oplysninger; endelig fastsættes den frist, inden for hvilken berørte parter kan anmode om at blive hørt af Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 5.

11. Kommissionen underretter de eksportører, importører og repræsentative sammenslutninger af eksportører eller importører, som den ved er berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandet og klagerne om indledningen af proceduren, og under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger stiller den den fulde ordlyd af den skriftlige klage, den har modtaget i henhold til stk. 1, til rådighed for de kendte eksportører og for myndighederne i eksportlandet, og på anmodning også for andre involverede berørte parter. Er der tale om et særlig stort antal eksportører, kan den fulde ordlyd af den skriftlige klage i stedet blot stilles til rådighed for myndighederne i eksportlandet eller for den relevante erhvervs sammenslutning.

12. En antidumpingprocedure er ikke til hinder for toldbehandlingen.

*Artikel 6***Undersøgelse**

1. Efter indledningen af proceduren iværksætter Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne en undersøgelse på unionsplan. En sådan undersøgelse omfatter både dumping og den deraf følgende skade, og disse spørgsmål undersøges samtidig.

▼B

For at sikre, at undersøgelsesresultaterne er repræsentative, vælges der en undersøgelsesperiode, som for så vidt angår dumping normalt skal omfatte en periode på mindst seks måneder umiddelbart forud for indledningen af proceduren.

Oplysninger, der vedrører en periode, der ligger senere end undersøgelsesperioden, tages normalt ikke i betragtning.

2. Parter, som modtager spørgeskemaer, der anvendes som led i en antidumpingundersøgelse, indrømmes en svarfrist på mindst 30 dage. Fristen for eksportørerne regnes fra datoen for modtagelsen af spørgeskemaet, der med henblik herpå anses for at være modtaget en uge fra den dag, på hvilken det blev afsendt til eksportøren eller blev overgivet til den pågældende diplomatiske repræsentant for eksportlandet. Under behørig hensyntagen til de frister, der gælder for undersøgelsen, kan der indrømmes en forlængelse af ovennævnte frist på 30 dage, forudsat at den pågældende part giver en god begrundelse for en sådan forlængelse i form af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at indgive oplysninger, og medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger.

De meddeler Kommissionen de ønskede oplysninger samt alle resultater af efterprøvning, kontrol og undersøgelser, som er foretaget.

Er disse oplysninger af almen interesse, eller fremsætter en medlemsstat ønske herom, videregiver Kommissionen dem til medlemsstaterne, forudsat at de ikke er fortrolige, i hvilket tilfælde der sendes et ikke-fortroligt sammendrag.

4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage den nødvendige efterprøvning og kontrol, særlig hos importører, handlende og producenter i Unionen, og at foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, og at regeringen i det pågældende land er blevet officielt underrettet herom og ikke rejser indvendinger herimod.

Medlemsstaterne tager alle nødvendige skridt til at efterkomme sådanne anmodninger fra Kommissionen.

Tjenestemænd fra Kommissionen kan på anmodning fra Kommissionen eller en medlemsstat bemyndiges til at bistå embedsmænd i medlemsstaterne i udførelsen af deres opgaver.

5. De berørte parter, der har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, kan indrømmes en høring, hvis de inden for den frist, der er fastsat i den meddelelse, som er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, skriftligt anmoder om en sådan høring og i denne forbindelse godtgør, at de sandsynligvis vil blive berørt af resultatet af proceduren, og at der er særlige grunde til, at de bør høres.

6. De pågældende importører, eksportører og repræsentanter for regeringen i eksportlandet samt de klagere, som har givet sig til kende i henhold til artikel 5, stk. 10, indrømmes på anmodning lejlighed til at møde de parter, der har modstridende interesser, således at modstående synspunkter kan fremføres, og modargumenter fremlægges.

▼ B

Der skal i den forbindelse tages hensyn til, at det er nødvendigt at bevare oplysningernes fortrolige karakter og at sikre parternes interesser.

Ingen af parterne skal være forpligtet til at give møde, og udeblivelse skal ikke være til skade for den pågældende parts sag.

Der tages hensyn til mundtlige oplysninger, der meddeles i henhold til dette stykke, for så vidt de efterfølgende gengives skriftligt.

▼ M2

7. Producenter i Unionen, fagforeninger, importører og eksportører samt deres repræsentative sammenslutninger, brugere og forbrugerorganisationer, som har givet sig til kende i overensstemmelse med artikel 5, stk. 10, samt repræsentanterne for eksportlandet kan på skriftlig anmodning få indsigt i alle oplysninger, som parter i undersøgelsen har indgivet, i modsætning til interne dokumenter udarbejdet af myndighederne i Unionen eller dens medlemsstater, forudsat at disse oplysninger har betydning for fremlæggelsen af deres sag, at de ikke er fortrolige som omhandlet i artikel 19, og at de anvendes som led i undersøgelsen.

▼ B

De pågældende parter kan meddele deres syn på sådanne oplysninger, og der skal tages hensyn til deres bemærkninger i det omfang, de er tilstrækkeligt dokumenteret i svaret.

8. Undtagen under de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 18, skal det i det omfang, det er muligt, sikres, at de oplysninger, som de berørte parter meddeler, og som lægges til grund for de afgørelser, der træffes, er korrekte.

▼ M2

9. For procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, skal en undersøgelse så vidt muligt afsluttes inden et år. I alle tilfælde skal sådanne undersøgelser afsluttes senest 14 måneder efter deres indledning i overensstemmelse med resultaterne i henhold til artikel 8 om tilsagn eller resultaterne i henhold til artikel 9 om endelige foranstaltninger. Undersøgelsesperioderne skal så vidt muligt, navnlig for forskelligartede og fragmenterede sektorer, der hovedsageligt består af SMV'er, falde sammen med regnskabsåret.

10. Producenter i Unionen af samme vare anmodes om at samarbejde med Kommissionen i forbindelse med undersøgelser, som er indledt i henhold til artikel 5, stk. 6.

11. Kommissionen opretter kontoret for høringskonsulenten, hvis beføjelser og ansvarsområder fastsættes i et mandat, der vedtages af Kommissionen, som sikrer en effektiv udøvelse af de berørte parters procedurerettigheder.

▼ B*Artikel 7***Midlertidig told****▼ M2**

1. Der kan indføres midlertidig told, hvis

a) der er indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 5

▼ M2

- b) der er offentliggjort en meddelelse herom, og de berørte parter har haft tilstrækkelig mulighed for at meddele oplysninger og fremsætte bemærkninger i henhold til artikel 5, stk. 10
- c) der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted med deraf følgende skade for erhvervsbranchen i Unionen, og
- d) det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er nødvendigt at gribe ind for at hindre, at der forvoldes skade.

Midlertidig told pålægges ikke tidligere end 60 dage og normalt ikke senere end syv måneder, men under alle omstændigheder ikke senere end otte måneder efter tidspunktet for indledningen af proceduren.

Der må ikke anvendes midlertidig told i en periode på tre uger, efter at oplysningerne i overensstemmelse med artikel 19a er blevet meddelt til de berørte parter (forhåndsfremlæggelsesperiode). Meddelelsen af disse oplysninger foregriber ikke senere relaterede afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

Senest den 9. juni 2020 undersøger Kommissionen, om der i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden har været en betydelig stigning i indførslen, og i så fald om dette har påført erhvervsbranchen i Unionen yderligere skade på trods af de foranstaltninger, som Kommissionen måtte have truffet på grundlag af artikel 14, stk. 5a, og artikel 9, stk. 4. Den skal navnlig basere sig på oplysninger indsamlet på grundlag af artikel 14, stk. 6, og alle relevante oplysninger, som den råder over. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23a med henblik på at ændre forhåndsfremlæggelsesperioden til to uger i tilfælde af en betydelig stigning i indførslen, som har forårsaget yderligere skade, og til fire uger, hvis dette ikke er tilfældet.

Kommissionen offentliggør på sit websted sin intention om at indføre midlertidig told, herunder information om de mulige toldsats, samtidig med at den meddeler interesserede parter oplysningerne i henhold til artikel 19a.

▼ B

2. Den midlertidige antidumpingtold må ikke være højere end den midlertidigt fastsatte dumpingmargen, men bør være lavere end denne margen, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført den pågældende erhvervsbranchen i Unionen.

▼ M2

2a. Når Kommissionen undersøger, om en told, der er lavere end dumpingmargenen, vil være tilstrækkelig til at afhjælpe skaden, skal den tage hensyn til, om fordrejninger af råvarepriserne gør sig gældende for den berørte vare.

Men henblik på dette stykke, består fordrejninger af råvarepriserne af følgende foranstaltninger: dobbelte prissystemer, eksportafgifter, eksporttillægsafgifter, eksportkvoter, eksportforbud, skattemæssige eksportafgifter, licensudstedelseskrav, mindstepris for eksport, nedsættelse eller ophævelse af momsrefusion, restriktioner for toldbehandlingssteder for eksportører, lister over kvalificerede eksportører, hjemmemarkedsforpligtelse,

▼ M2

bundne minedriftsrettigheder, hvis prisen på den pågældende råvare er betydeligt lavere sammenlignet med priserne på repræsentative internationale markeder.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23a til at ændre denne forordning ved at tilføje yderligere fordrejninger af råvarepriserne til den liste, der er omhandlet i nærværende stykkes andet afsnit, såfremt OECD's »Inventory on export restrictions on industrial raw materials« eller enhver anden OECD-database, der erstatter denne database, identificerer andre typer foranstaltninger.

Undersøgelsen skal omfatte enhver fordrejning som defineret i dette stykkes andet afsnit, og for hvilken Kommissionen har tilstrækkelige beviser i henhold til artikel 5.

I denne forordning skal de enkelte råvarer, uanset om de er uforarbejdede eller forarbejdede, herunder energi, for hvilken der konstateres en fordrejning, udgøre ikke mindre end 17 % af produktionsomkostningerne for den pågældende vare. I denne beregning anvendes en ikke-fordrejet råvarepris som fastsat på repræsentative internationale markeder.

2b. Hvis Kommissionen på grundlag af alle de indgivne oplysninger klart kan konkludere, at det er i Unionens interesse at fastsætte de midlertidige afgifters beløb i overensstemmelse med denne artikels stk. 2a, finder denne artikels stk. 2 ikke anvendelse. Kommissionen skal aktivt søge oplysninger hos berørte parter, der sætter den i stand til at afgøre, om denne artikels stk. 2 eller 2a finder anvendelse. I denne henseende undersøger Kommission alle relevante oplysninger, såsom udnyttet kapacitet i eksportlandet, konkurrencen vedrørende råvarer og virkningen på forsyningskæderne for EU-virksomheder. I tilfælde af manglende samarbejde kan Kommissionen konkludere, at det er i overensstemmelse med Unionens interesser at anvende denne artikels stk. 2a. Når der foretages en undersøgelse af Unionens interesser i overensstemmelse med artikel 21, tages der særligt hensyn til dette spørgsmål.

2c. Når skadesmargenen beregnes på grundlag af en målpris, fastsættes målførtjenesten under hensyntagen til faktorer som rentabilitetsniveauet inden stigningen i indførsler fra det land, der undersøges, det rentabilitetsniveau, som er nødvendigt for at dække alle omkostninger og investeringer, forskning og udvikling og innovation samt det rentabilitetsniveau, som kan forventes under normale konkurrencevilkår. Denne profitmargin skal ikke være lavere end 6 %.

2d. Ved fastsættelse af målprisen skal den faktiske produktionsomkostning for erhvervsgrenen i Unionen i henhold til multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt i henhold til konventioner under Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO) opført i bilag Ia til denne forordning være behørigt afspejlet. Der

▼M2

tages desuden hensyn til fremtidige omkostninger, der ikke er omfattet af denne artikels stk. 2c, og som følger af disse aftaler og konventioner, og som erhvervsgrænsen i Unionen vil pådrage sig i løbet af den periode, hvor foranstaltningen i henhold til artikel 11, stk. 2, anvendes.

▼B

3. Der skal stilles en garanti som sikkerhed for den midlertidige told, og de pågældende varers overgang til fri omsætning i Unionen er betinget af, at der stilles en sådan garanti.

4. Kommissionen træffer midlertidige foranstaltninger efter proceduren i artikel 15, stk. 4.

5. Anmoder en medlemsstat om, at Kommissionen griber ind omgående, og er betingelserne i stk. 1 opfyldt, træffer Kommissionen inden for en frist på højst fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen afgørelse om, hvorvidt der skal indføres midlertidig antidumpingtold.

6. Midlertidig told kan indføres for en periode på seks måneder, som kan forlænges med tre måneder, eller den kan indføres for en periode på ni måneder. Perioden kan imidlertid kun forlænges eller udgøre ni måneder, hvis eksportører, der repræsenterer en væsentlig procentdel af den berørte handel, anmoder herom, eller hvis de efter en meddelelse fra Kommissionen ikke fremsætter indvendinger herimod.

*Artikel 8***Tilsagn****▼M2**

1. Når der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, kan Kommissionen efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, godtage tilfredsstillende frivillige tilsagn fra en eksportør om at ændre sine priser eller om at indstille udførelsen til dumpingpriser, hvis dumpingimportens skadelige virkninger dermed bringes til ophør.

I sådanne tilfælde og så længe tilsagnene gælder, finder en midlertidig told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 1, eller eventuelt en endelig told, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 4, ikke anvendelse på den relevante indførsel af den pågældende vare, som er fremstillet af de virksomheder, der henvises til i Kommissionens afgørelse om godtagelse af tilsagn med efterfølgende ændringer.

Prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn må ikke være større end nødvendigt for at udligne dumpingmargenen, og de skal være lavere end dumpingmargenen, hvis en sådan forhøjelse vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrænsen i Unionen.

Når det undersøges, om prisforhøjelser i medfør af sådanne tilsagn, der er lavere end dumpingmargenen, vil være tilstrækkelige til at afhjælpe skaden, finder artikel 7, stk. 2a, 2b, 2c og 2d, anvendelse i overensstemmelse hermed.

▼B

2. Kommissionen kan foreslå, at der afgives tilsagn, men ingen eksportør er forpligtet til at afgive sådanne tilsagn. Eksportørerne kan afstå fra at afgive tilsagn eller undlade at efterkomme en opfordring hertil uden dermed at skade deres sag.

Der kan imidlertid træffes afgørelse om, at der er større sandsynlighed for, at der opstår en trussel om skade, hvis dumpingimporten ikke indstilles. Der skal ikke indhentes eller godtages tilsagn fra eksportørerne, medmindre der er truffet en foreløbig positiv afgørelse om, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf.

▼M2

Tilsagn kan ikke, undtagen under særlige omstændigheder, afgives senere end fem dage inden udløbet af den frist, inden for hvilken der kan fremsættes bemærkninger i henhold til artikel 20, stk. 5, for at sikre, at andre parter får lejlighed til at fremsætte bemærkninger.

3. Afgivne tilsagn skal ikke nødvendigvis godtages, hvis det ikke er muligt at gennemføre dem i praksis, f.eks. hvis antallet af nuværende eller potentielle eksportører er for stort, eller af andre grunde, herunder af generel politisk karakter, som navnlig omfatter de principper og forpligtelser, der er fastsat i multilaterale miljøaftaler og protokoller hertil, som Unionen er part i, samt i ILO-konventioner opført i bilag Ia til denne forordning. De årsager, der ligger til grund for det påtænkte forslag om at afvise et tilsagn, kan oplyses over for den pågældende eksportør, og han kan få lejlighed til at fremsætte bemærkninger hertil. Begrundelserne for afvisningen skal fremgå af den endelige afgørelse.

4. Parter, der afgiver et tilsagn, skal indgive en ikkefortrolig version af et sådant tilsagn, der er meningsfuldt, jf. artikel 19, således at det kan stilles til rådighed for parter, der er berørt af undersøgelsen, for Europa-Parlamentet og for Rådet.

Inden et sådant tilsagn godtages, skal erhvervsgruppen i Unionen desuden have mulighed for at fremsætte bemærkninger til tilsagnets hovedtræk.

▼B

5. Såfremt tilsagn godtages, afsluttes undersøgelsen. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3.

6. Godtages et tilsagn, fuldføres undersøgelsen af spørgsmålet om dumping og skade normalt. Træffes der i den forbindelse en negativ afgørelse om dumping og skade, bortfalder tilsagnet automatisk, undtagen i tilfælde, hvor en sådan afgørelse i vid udstrækning skyldes, at der foreligger et tilsagn. Det kan i sådanne tilfælde kræves, at et tilsagn opretholdes i en rimelig periode.

Træffes der en positiv afgørelse om dumping og skade, videreføres tilsagnet i overensstemmelse med de deri fastsatte vilkår og bestemmelserne i denne forordning.

▼B

7. Kommissionen kræver, at en eksportør, hvis tilsagn er blevet godtaget, regelmæssigt indgiver oplysninger vedrørende opfyldelsen af dette tilsagn og tillader, at relevante data efterprøves. Opfyldes disse krav ikke, anses det for misligholdelse at tilsagnet.

8. Godtages tilsagn fra visse eksportører som led i en undersøgelse, anses sådanne tilsagn med henblik på artikel 11 for at træde endeligt i kraft på den dato, på hvilken undersøgelsen afsluttes for det pågældende eksportland.

9. Hvis en part i et tilsagn misligholder tilsagnet eller trækker det tilbage, eller hvis Kommissionen trækker godtagelsen af tilsagnet tilbage, tilbagetrækkes godtagelsen af tilsagnet ved Kommissionens afgørelse eller forordning, og den midlertidige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 7, eller den endelige told, der er indført af Kommissionen i henhold til artikel 9, stk. 4, finder automatisk anvendelse, forudsat at den pågældende eksportør har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, undtagen i de tilfælde, hvor denne eksportør selv har trukket et tilsagn tilbage. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har besluttet at trække godtagelsen af et tilsagn tilbage.

Alle interesserede parter eller medlemsstater kan indgive oplysninger, der indeholder umiddelbare beviser for, at et tilsagn er misligholdt. Den efterfølgende vurdering af, hvorvidt et tilsagn er misligholdt, skal normalt afsluttes senest seks måneder og i intet tilfælde senere end ni måneder efter indgivelsen af en behørigt dokumenteret anmodning.

Kommissionen kan anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om bistand til overvågningen af tilsagn.

10. Der kan indføres en midlertidig told i overensstemmelse med artikel 7 på grundlag af de foreliggende oplysninger, hvis der er grund til at antage, at et tilsagn misligholdes, eller hvis der er tale om misligholdelse eller tilbagetrækning af et tilsagn, hvor den undersøgelse, der førte til afgivelsen af tilsagnet, ikke var fuldført.

*Artikel 9***Afslutning uden indførelse af foranstaltninger, indførelse af endelig told**

1. Trækkes klagen tilbage, kan proceduren afsluttes, medmindre en sådan afslutning ikke vil være i Unionens interesse.

2. Såfremt beskyttelsesforanstaltninger ikke er nødvendige, afsluttes undersøgelsen eller proceduren. Kommissionen afslutter undersøgelsen efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3.

▼M2

3. For så vidt angår procedurer, der er indledt i henhold til artikel 5, stk. 9, anses den forvoldte skade normalt for ubetydelig, når de pågældende indførte mængder udgør mindre end de mængder, der er fastsat i artikel 5, stk. 7. Procedurer af samme art afsluttes omgående, når det fastslås, at dumpingmargenen er mindre end 2 % udtrykt i procent af eksportprisen.

▼M2

4. Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, og er det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser påkrævet at gribe ind i overensstemmelse med artikel 21, træffer Kommissionen afgørelse om indførelse af en endelig udligningstold efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3. Er en midlertidig told i kraft, indleder Kommissionen denne procedure senest en måned før en sådan tolds udløb.

Antidumpingtolden må ikke være højere end den fastsatte dumpingmargin, men den bør være lavere end denne margin, hvis sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrænen i Unionen. Artikel 7, stk. 2a, 2b, 2c og 2d, finder tilsvarende anvendelse.

Hvis Kommissionen ikke har registreret indførsel, men finder — på grundlag af en analyse af alle relevante oplysninger, som den har til sin rådighed ved vedtagelsen af endelige foranstaltninger — at en yderligere betydelig stigning i den indførsel, der er omfattet af undersøgelsen, opstår i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden, skal Kommissionen lade den yderligere skade, der følger af denne stigning, afspejle i skademargenen i en periode, der ikke overskrider den, der er fastsat i artikel 11, stk. 2.

▼B

5. Antidumpingtold pålægges i hvert enkelt tilfælde med en passende sats uden forskelsbehandling for al indførsel af en vare, for hvilken der er konstateret dumping og deraf følgende skade, med undtagelse af indførsel fra leverandører, der i henhold til bestemmelserne i denne forordning har afgivet pristilsagn, som er blevet godtaget.

I forordningen om indførelse af antidumpingforanstaltningerne anføres tolden for hver enkelt leverandør, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, for det pågældende leverandørland. Leverandører, der er retligt adskilt fra andre leverandører, eller som er retligt adskilt fra staten, kan alligevel anses for én enhed i forbindelse med fastsættelsen af tolden. Ved anvendelsen af dette afsnit kan der tages hensyn til forhold, som f.eks. eksistensen af strukturelle eller selskabsmæssige forbindelser mellem leverandørerne og staten eller mellem leverandørerne indbyrdes, statens kontrol med eller væsentlige indflydelse på prisfastsættelse og produktion eller leverandørlandets økonomiske struktur.

6. Når Kommissionen har begrænset sin undersøgelse i overensstemmelse med artikel 17, må antidumpingtold, der pålægges indførslen fra eksportører eller producenter, som har givet sig til kende i henhold til artikel 17, men som ikke er omfattet af undersøgelsen, ikke overstige den vejede gennemsnitlige dumpingmargin, der er fastsat for parterne i stikprøven, uanset om den normale værdi for sådanne parter fastsættes på grundlag af artikel 2, stk. 1-6, eller artikel 2, stk. 7, litra a).

Med henblik på dette stykke ser Kommissionen bort fra enhver nulmargin eller minimalmargin samt margener, der fastsættes under de omstændigheder, som er omhandlet i artikel 18.

For indførsel fra eksportører eller producenter, der indrømmes individuel behandling som omhandlet i artikel 17, anvendes individuelle toldsatser.

▼B*Artikel 10***Tilbagevirkende kraft**

1. Midlertidige foranstaltninger og endelig antidumpingtold finder kun anvendelse på varer, der overgår til fri omsætning efter det tidspunkt, hvor foranstaltningen i medfør af artikel 7, stk. 1, eller artikel 9, stk. 4, træder i kraft, jf. dog de undtagelser, der er fastsat i denne forordning.

2. Er der anvendt en midlertidig told, og fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at der finder dumping sted og forvoldes skade som følge heraf, fastsætter Kommissionen, uanset om der skal pålægges endelig antidumpingtold, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt.

I denne forbindelse omfatter »skade« hverken væsentlig forsinkelse i oprettelsen af en erhvervsgren i Unionen eller trussel om væsentlig skade, medmindre det konstateres, at der ville være opstået væsentlig skade, hvis der ikke var blevet indført midlertidige foranstaltninger. I alle andre tilfælde, der omfatter en sådan trussel eller forsinkelse, frigives midlertidig told, og der kan kun indføres endelig told fra den dato, på hvilken det er endeligt fastslået, at der foreligger en trussel om skade eller om en væsentlig forsinkelse.

3. Er den endelige antidumpingtold højere end den midlertidige told, opkræves forskellen ikke. Er den endelige told lavere end den midlertidige told, foretages der en ny beregning af tolden. Er den endelige afgørelse negativ, bekræftes den midlertidige told ikke.

4. Der kan opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før den dato, på hvilken anvendelsen af midlertidige foranstaltninger trådte i kraft, men ikke tidligere end iværksættelsen af undersøgelsen, under forudsætning af at:

- a) indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5
- b) Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger
- c) der for den pågældende vare tidligere har fundet dumping sted gennem en længere periode, eller importøren havde kendskab til eller burde have haft kendskab til, at der fandt dumping sted, samt til omfanget af denne dumping og den påståede eller konstaterede skade, og
- d) der ud over omfanget af den indførsel, der forårsagede skade, i undersøgelsesperioden, har været tale om en yderligere betydelig stigning i indførslen, som på baggrund af tidspunktet for og omfanget heraf samt andre omstændigheder indebærer sandsynlighed for, at virkningerne af den endelige antidumpingtold, der skal pålægges, vil blive alvorligt undergravet.

5. Hvis tilsagn misligholdes eller trækkes tilbage, kan der opkræves endelig antidumpingtold på varer, der er overgået til fri omsætning højst 90 dage før anvendelsen af midlertidige foranstaltninger, under forudsætning af at indførslen er blevet registreret i henhold til artikel 14, stk. 5, og at en sådan pålæggelse af told med tilbagevirkende kraft ikke gælder for varer, der indførtes, inden tilsagnet blev misligholdt eller trukket tilbage.

▼B*Artikel 11***Varighed, genoptagelse af undersøgelser og tilbagebetalinger**

1. En antidumpingforanstaltning forbliver kun i kraft så længe og i det omfang, det er nødvendigt for at modvirke dumping, som forvolder skade.

2. Endelige antidumpingforanstaltninger udløber fem år efter indførelsen heraf eller fem år efter datoen for afslutningen af den seneste genoptagelse af en undersøgelse, som omfattede både spørgsmålet om dumping og skade, medmindre det som led i en genoptagelse af en undersøgelse fastslås, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb på Kommissionens initiativ eller på anmodning fremsat af eller på vegne af producenterne i Unionen, og foranstaltningerne forbliver i kraft, indtil resultatet af denne undersøgelse foreligger.

▼M2

En undersøgelse genoptages ved foranstaltningernes udløb, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. At der foreligger sandsynlighed herfor, kan f.eks. fremgå af beviser for, at der fortsat finder dumping sted og forvoldes skade, eller beviser for, at når de skadelige virkninger er afhjulpet, skyldes det helt eller delvis, at der foreligger foranstaltninger, eller beviser for, at omstændighederne for eksportørerne eller markedsvilkårene har en sådan karakter, at de giver anledning til at formode, at der vil finde yderligere skadevoldende dumping sted, eller beviser for fortsatte fordrejninger af råvarepriserne.

▼B

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke skal eksportørerne, importørerne, repræsentanterne for eksportlandet og producenterne i Unionen have lejlighed til at uddybe, afvise eller fremsætte bemærkninger til de spørgsmål, der er indeholdt i anmodningen om genoptagelse af en undersøgelse, og der skal drages konklusioner under behørig hensyntagen til alle relevante og behørigt dokumenterede beviser, der fremlægges vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt foranstaltningernes bortfald indebærer sandsynlighed for, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade.

En meddelelse om det forestående udløb af foranstaltningerne skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på et passende tidspunkt inden for det sidste år, foranstaltningerne er i kraft, som defineret i dette stykke. Derefter skal Unionens producenter senest tre måneder før udgangen af femårsperioden indgive en anmodning om, at en undersøgelse genoptages i henhold til andet afsnit. Der offentliggøres også en meddelelse om foranstaltningernes faktiske bortfald i henhold til dette stykke.

3. Behovet for at opretholde foranstaltninger kan, når det anses for påkrævet, også tages op til genovervejelse på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, eller, forudsat at der er forløbet en rimelig periode på mindst et år siden indførelsen af de endelige foranstaltninger, på anmodning af en eksportør eller importør eller producenterne i Unionen, når anmodningen indeholder tilstrækkelige beviser for, at der er behov for at genoptage en undersøgelse, mens foranstaltningerne er i kraft.

▼B

En undersøgelse genoptages, mens foranstaltningerne er i kraft, når anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser for, at det ikke længere er nødvendigt at opretholde foranstaltningerne for at modvirke dumping, og/eller at det ikke er sandsynligt, at der fortsat eller igen vil blive forvoldt skade, hvis de pågældende foranstaltninger ophæves eller ændres, eller at gældende foranstaltninger ikke er, eller ikke længere er, tilstrækkelige til at modvirke dumping, der forvolder skade.

Ved gennemførelsen af undersøgelser i henhold til dette stykke kan Kommissionen bl.a. undersøge, om omstændighederne med hensyn til dumping og skade har ændret sig betydeligt, eller om gældende foranstaltninger giver de ønskede resultater for så vidt angår afhjælpning af den skade, der er konstateret i henhold til artikel 3. I den forbindelse tages der hensyn til al relevant og behørigt dokumenteret bevismateriale ved den endelige afgørelse.

▼M1

Hvis gældende antidumpingforanstaltninger er baseret på en normal værdi, der er beregnet i henhold til artikel 2, stk. 7, som den var gældende den 19. december 2017, erstatter den metode, der er fastsat i artikel 2, stk. 1-6, litra a), den oprindelige metode for fastsættelse af den normale værdi alene fra den dato, hvor den første udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger efter den 19. december 2017 er iværksat. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, forbliver foranstaltningerne i kraft, indtil resultatet af undersøgelsen foreligger.

▼B

4. En undersøgelse genoptages også med henblik på at fastsætte individuelle dumpingmargener for nye eksportører i det pågældende eksportland, som ikke udførte den pågældende vare i den undersøgelsesperiode, der lå til grund for indførelsen af foranstaltningerne.

En undersøgelse genoptages, når en ny eksportør eller producent kan påvise, at han ikke er forretningsmæssigt forbundet med eksportørerne eller producenterne i det eksportland, der er omfattet af antidumpingforanstaltningerne for den pågældende vare, samt at han faktisk har udført varen til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden, eller han kan påvise, at han har indgået uigenkaldelige kontraktlige forpligtelser til at udføre en betydelig mængde til Unionen.

En undersøgelse vedrørende en ny eksportør genoptages og gennemføres på et fremskyndet grundlag, efter at producenterne i Unionen har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Ved en af Kommissionen udstedt forordning, hvorved en undersøgelse genoptages, ophæves gældende told, for så vidt angår den pågældende nye eksportør ved en ændring af den forordning, hvorved tolden indførtes, og den pågældende indførsel gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, for at sikre, at der, hvis det på grundlag af genoptagelsen af undersøgelsen fastslås, at der finder dumping sted for en sådan ny eksportørs vedkommende, kan opkræves antidumpingtold med tilbagevirkende kraft fra tidspunktet for genoptagelsen af undersøgelsen.

Dette stykke finder ikke anvendelse, når tolden er indført i henhold til artikel 9, stk. 6.

▼M1

Hvis gældende antidumpingforanstaltninger er baseret på en normal værdi, der er beregnet i henhold til artikel 2, stk. 7, som den var gældende den 19. december 2017, erstatter den metode, der er fastsat i artikel 2, stk. 1-6, litra a), den oprindelige metode for fastsættelse af den

▼ M1

normale værdi alene efter den dato, hvor den første udløbsundersøgelse af disse foranstaltninger efter den 20. december 2017 er iværksat. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, forbliver foranstaltningerne i kraft, indtil resultatet af undersøgelsen foreligger.

▼ B

5. De relevante bestemmelser i denne forordning om procedurer og om gennemførelsen af undersøgelser skal, undtagen bestemmelserne vedrørende tidsfrister, finde anvendelse på genoptagelse af undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 2, 3 og 4.

Undersøgelser foretaget i henhold til stk. 2 og 3 gennemføres hurtigt og afsluttes normalt senest 12 måneder efter genoptagelsen af undersøgelsen. Undersøgelser i henhold til stk. 2 og 3 skal i alle tilfælde afsluttes senest 15 måneder efter deres indledning.

Undersøgelser i henhold til stk. 4 skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Hvis en undersøgelse i henhold til stk. 2 indledes, mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 er i gang inden for rammerne af samme procedure, afsluttes undersøgelsen i henhold til stk. 3 på samme tidspunkt som undersøgelsen i henhold til stk. 2.

Hvis undersøgelsen ikke er afsluttet inden for de frister, der er fastsat i andet, tredje og fjerde afsnit

— udløber foranstaltningerne inden for undersøgelser i henhold til stk. 2

— udløber foranstaltningerne med hensyn til foranstaltninger i henhold til stk. 2 og 3 parallelt, hvor enten undersøgelsen i henhold til stk. 2 blev indledt, mens en undersøgelse i henhold til stk. 3 var i gang inden for rammerne af samme procedure, eller hvor sådanne undersøgelser blev indledt samtidig, eller

— forbliver foranstaltninger inden for undersøgelser i henhold til stk. 3 og 4 uændrede.

Der offentliggøres da en meddelelse om det faktiske udløb eller videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼ M2

Hvis en foranstaltning udløber efter en undersøgelse i henhold til stk. 2, tilbagebetales al told, som er opkrævet fra den dato, hvor undersøgelsen indledtes af varer, som er blevet toldbehandlet, såfremt de nationale toldmyndigheder anmoder herom og indrømmer dette i overensstemmelse med Unionens gældende toldlovgivning vedrørende tilbagebetaling af og fritagelse for told. En sådan tilbagebetaling medfører ikke, at de pågældende nationale toldmyndigheder betaler renter.

▼ B

6. Kommissionen genoptager undersøgelser i henhold til denne artikel. Kommissionen træffer afgørelse om, hvorvidt den vil genoptage undersøgelser i henhold til stk. 2 i nærværende artikel, efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2. Kommissionen fremsender også

▼B

oplysninger til medlemsstaten, når en operatør eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrundes genoptagelsen af en undersøgelse i henhold til stk. 3 og 4 i nærværende artikel, og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller når Kommissionen selv har afgjort, at behovet for fortsat indførelse af foranstaltninger skal undersøges.

Findes det på grundlag af genoptagelse af en undersøgelse påkrævet, ophæves eller opretholdes foranstaltningerne efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, i henhold til stk. 2 i nærværende artikel, eller de ophæves, opretholdes eller ændres i henhold til nærværende artikels stk. 3 og 4.

Ophæves foranstaltningerne for en eller flere eksportører, men ikke for det pågældende land som helhed, er sådanne eksportører fortsat omfattet af proceduren, og de kan automatisk blive omfattet af en senere undersøgelse, der måtte blive gennemført for det pågældende land i henhold til denne artikel.

7. Er en undersøgelse af foranstaltninger, som genoptages i henhold til stk. 3, endnu ikke afsluttet ved udløbet af foranstaltningerne som defineret i stk. 2, skal en undersøgelse, som genoptages, også omfatte de omstændigheder, der er omhandlet i stk. 2.

8. Uanset stk. 2 kan en importør anmode om tilbagebetaling af told, der er opkrævet, når det påvises, at den dumpingmargen, på grundlag af hvilken tolden er betalt, er blevet elimineret eller reduceret til et niveau, der er lavere end den gældende toldsats.

For at opnå tilbagebetaling af antidumpingtold skal importøren indgive en anmodning til Kommissionen. Anmodningen indgives via den medlemsstat, på hvis område varerne overgik til fri omsætning, og senest seks måneder efter den dato, på hvilken den endelige told, der skal opkræves, blev behørigt fastsat af myndighederne, eller fra den dato, på hvilken der blev truffet afgørelse om den endelige opkrævning af beløb, for hvilke der var stillet sikkerhed i form af midlertidig told. Medlemsstaterne videresender straks anmodningen til Kommissionen.

En anmodning om tilbagebetaling anses kun for behørigt dokumenteret, når den indeholder nøjagtige oplysninger om størrelsen af den antidumpingtold, der kræves tilbagebetalt, og alle tolldokumenter vedrørende beregningen og betalingen af det pågældende beløb. Den skal endvidere for en repræsentativ periode indeholde dokumenterede oplysninger vedrørende den normale værdi og de eksportpriser, der ved salg til Unionen opnås af den eksportør eller producent, som er omfattet af tolden. I tilfælde, hvor importøren ikke er forretningsmæssigt forbundet med den pågældende eksportør eller producent, og sådanne oplysninger ikke umiddelbart foreligger, eller hvor eksportøren eller producenten ikke er rede til at meddele importøren oplysningerne, skal anmodningen indeholde en erklæring fra eksportøren eller producenten om, at dumpingmargenen er reduceret eller elimineret, som omhandlet i denne artikel, og at de relevante beviser vil blive forelagt for Kommissionen. Forelægger eksportøren eller producenten ikke sådanne beviser inden for et rimeligt tidsrum, afvises anmodningen.

Kommissionen beslutter, om og i hvilket omfang anmodningen skal tages til følge, eller den kan til enhver tid beslutte at genoptage en midlertidig undersøgelse, og de oplysninger og resultater, der fremkommer som led i en sådan undersøgelse, som gennemføres i overensstemmelse med de derfor gældende bestemmelser, anvendes med

▼B

henblik på at fastslå, om og i hvilket omfang tilbagebetaling er berettiget. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har afsluttet sin analyse af anmodningen.

Tilbagebetalingen af told skal normalt finde sted senest 12 måneder og under ingen omstændigheder senere end 18 måneder efter den dato, på hvilken en importør af den vare, der er omfattet af antidumpingtolden, har indgivet en behørigt dokumenteret anmodning om tilbagebetaling.

Medlemsstaterne bør sikre, at den bevilgede tilbagebetaling finder sted senest 90 dage efter Kommissionens beslutning.

9. I alle genoptagede undersøgelser eller undersøgelser om tilbagebetaling, som gennemføres i henhold til denne artikel, anvender Kommissionen under forudsætning af uændrede omstændigheder de samme metoder, som blev benyttet i den undersøgelse, der resulterede i indførelsen af den pågældende told, idet der tages behørigt hensyn til artikel 2, særlig stk. 11 og 12, og i artikel 17.

▼M1

For så vidt angår de forhold, der er relevante for fastsættelsen af den normale værdi i henhold til artikel 2, vil der blive taget behørigt hensyn til alle relevante bevismaterialer, deriblandt relevante rapporter vedrørende de forhold, der er fremherskende på eksportørernes og producenternes hjemmemarked, samt det bevismateriale, som rapporterne bygger på, som indgår i sagsakterne, og som de interesserede parter har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til.

▼B

10. I alle undersøgelser, der gennemføres i henhold til denne artikel, undersøger Kommissionen i overensstemmelse med artikel 2, om eksportpriserne kan anses for pålidelige. Beslutes det imidlertid at beregne eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, beregnes eksportprisen uden fradrag for betalt antidumpingtold, hvis der foreligger afgørende bevis for, at tolden korrekt afspejles i videresalgspriserne og de efterfølgende salgspriser i Unionen.

*Artikel 12***Absorbering**

1. Fremlægger den pågældende erhvervsgren i Unionen eller enhver anden interesseret part normalt senest to år efter den oprindelige undersøgelsesperiode og før eller efter foranstaltningernes ikrafttrædelse tilstrækkelige oplysninger, hvoraf det fremgår, at eksportpriserne er faldet eller at der ikke er forekommet nogen eller kun utilstrækkelige ændringer i videresalgspriserne eller de efterfølgende salgspriser på den indførte vare i Unionen efter indførelsen af foranstaltninger, kan Kommissionen eventuelt genåbne undersøgelsen for at fastslå, om de pågældende foranstaltninger har haft nogen indvirkning på ovennævnte priser. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når en interesseret part har indgivet tilstrækkelige oplysninger til at begrunde genoptagelse af undersøgelsen, og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf.

På Kommissionens initiativ kan undersøgelsen også genoptages, på de betingelser der er angivet i første afsnit eller på anmodning fra en medlemsstat.

▼B

2. Som led i en genoptaget undersøgelse i henhold til denne artikel gives der eksportører, importører og producenter i Unionen lejlighed til at klarlægge situationen med hensyn til videresalgspriser og efterfølgende salgspriser. Hvis det fastslås, at foranstaltningerne burde have ført til ændringer i sådanne priser for at afhjælpe den skade, der er fastlagt tidligere i henhold til artikel 3, tages eksportpriserne op til ny vurdering i overensstemmelse med artikel 2, og der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne under hensyntagen til de nye eksportpriser, der fastsættes. Fastslås det, at grunden til, at betingelserne i artikel 12, stk. 1, er opfyldt, er et fald i eksportpriserne, som indtraf efter den oprindelige undersøgelsesperiode og forud for eller efter indførelsen af foranstaltninger, kan der foretages en ny beregning af dumpingmargenerne for at tage hensyn til sådanne lavere eksportpriser.

3. Fremgår det af en undersøgelse i henhold til denne artikel, at der er tale om en større dumpingmargen, kan de gældende foranstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3, ændres af Kommissionen i overensstemmelse med de nye undersøgelsesresultater vedrørende eksportpriserne. Den antidumpingtold, der indføres i henhold til denne artikel, må ikke være højere end det dobbelte af den told, der oprindeligt blev indført af Kommissionen.

4. De relevante bestemmelser i artikel 5 og 6 gælder for genoptagelse af undersøgelser i henhold til denne artikel, dog således at sådanne undersøgelser skal gennemføres hurtigt og normalt være afsluttet senest seks måneder efter tidspunktet for deres genoptagelse. Sådanne genoptagne undersøgelser skal i alle tilfælde afsluttes senest ni måneder efter deres indledning.

Hvis den genoptagne undersøgelse ikke er afsluttet inden for de frister, der er fastsat i første afsnit, forbliver foranstaltningerne uændrede. Der offentliggøres en meddelelse om videreførelsen af foranstaltningerne i henhold til dette stykke i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Der tages ved anvendelsen af denne artikel kun hensyn til påståede ændringer i den normale værdi, når fuldstændige og behørigt dokumenterede oplysninger om sådanne ændringer i den normale værdi forelægges for Kommissionen inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om genoptagelsen af undersøgelsen. Indebærer en undersøgelse en revurdering af de normale værdier, kan indførelsen gøres til genstand for registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, indtil resultatet af den genoptagne undersøgelse foreligger.

*Artikel 13***Omgåelse**

1. Antidumpingtold, der er indført i henhold til denne forordning, kan udvides til også at gælde for indførsel fra tredjelande af samme vare, uanset om denne er let ændret, eller indførsel af samme vare i let ændret stand fra det land, der er omfattet af foranstaltninger, eller dele deraf, når gældende foranstaltninger omgås.

Antidumpingtold, der ikke er højere end den restantidumpingtold, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 5, kan udvides til også at gælde for indførsel fra selskaber, der nyder fordel af individuelle toldsætter, i de lande, der er omfattet af foranstaltninger, når de gældende foranstaltninger omgås.

▼B

Omgåelse defineres som en ændring i mønstret for handelen mellem tredjelande og Unionen eller mellem individuelle selskaber i det land, der er omfattet af foranstaltninger, og Unionen, som skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomiske begrundelse ud over indførelsen af tolden, og hvor der foreligger beviser for skade eller for, at toldens afhjælpende virkninger undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare, samt hvor der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normale værdier for samme eller lignende varer, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2.

Den i tredje afsnit omhandlede praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter bl.a.:

- a) let ændring af den pågældende vare med henblik på at kunne henføre varen under toldkoder, som normalt ikke er omfattet af foranstaltningerne, såfremt ændringen ikke indebærer en ændring af dens væsentlige kendetegn
- b) forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande
- c) eksportørernes eller producenternes omorganisering af deres salgsmønstre og -kanaler i det land, der er omfattet af foranstaltninger, med henblik på senere at få udført deres varer til Unionen gennem producenter, som nyder fordel af en lavere individuel toldsats end den, der gælder for fabrikanternes varer
- d) under de omstændigheder, der er anført i stk. 2, samling af dele gennem en samleproces i Unionen eller et tredjeland.

2. En samleproces i Unionen eller i et tredjeland anses for at indebære en omgåelse af gældende foranstaltninger, hvis:

- a) processen er påbegyndt eller udvidet væsentligt siden eller umiddelbart forud for indledningen af antidumpingundersøgelsen, og de pågældende dele hidrører fra det land, der er omfattet af foranstaltningerne, og
- b) delene udgør mindst 60 % af den samlede værdi af de dele, der indgår i den samlede vare, dog således at omgåelse under ingen omstændigheder anses for at finde sted, når værditilvæksten til de indførte dele i løbet af samle- og eller færdiggørelsesprocessen overstiger 25 % af fremstillingsomkostningerne, og
- c) virkningerne af tolden undergraves med hensyn til priserne på og/eller mængderne af samme vare hidrørende fra en samleproces, og der foreligger bevis for dumping i forhold til de tidligere fastslåede normalværdier for samme eller lignende varer.

▼M2

3. Undersøgelser i henhold til nærværende artikel iværksættes på Kommissionens initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat eller enhver interesseret part på grundlag af tilstrækkelige beviser vedrørende de faktorer, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Undersøgelserne indledes ved en kommissionsforordning, hvori det også pålægges

▼ M2

toldmyndighederne at gøre indførslen til genstand for registrering i overensstemmelse med artikel 14, stk. 5, eller at anmode om garantier. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når en interesseret part eller en medlemsstat har indgivet en anmodning, som begrundet iværksættelse af en undersøgelse og Kommissionen har afsluttet sin analyse deraf, eller hvis Kommissionen selv har afgjort, at der er behov for at iværksætte en undersøgelse.

▼ B

Undersøgelserne udføres af Kommissionen. Kommissionen kan bistås af toldmyndighederne, og undersøgelsen afsluttes inden for ni måneder.

Fremgår det af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, at det er berettiget at udvide foranstaltningerne, vedtages dette af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3. Udvidelsen gælder fra den dato, på hvilken der blev foretaget registrering i henhold til artikel 14, stk. 5, eller den dato, på hvilken der anmodedes om garantier. De relevante procedurebestemmelser i denne forordning finder med hensyn til iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser anvendelse på nærværende artikel.

▼ M2

4. Indførte varer skal ikke registreres i henhold til artikel 14, stk. 5, og er ikke omfattet af foranstaltninger, når de forhandles af selskaber, der nyder fordel af fritagelser.

Behørigt dokumenterede anmodninger om fritagelser indgives inden for de frister, der fastsættes i den kommissionsforordning, i medfør af hvilken undersøgelsen er indledt.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted uden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til producenter af den berørte vare, for hvilken det findes, at den ikke er involveret i omgåelse som defineret i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Når den praksis, forarbejdning eller bearbejdning, der udgør omgåelse, finder sted inden for Unionen, kan der indrømmes fritagelser til importører, som kan påvise, at de ikke er involveret i omgåelse som defineret i nærværende artikels stk. 1 og 2.

▼ B

Disse fritagelser indrømmes ved en afgørelse truffet af Kommissionen og er gyldige i den periode og på de betingelser, der er anført deri. Kommissionen fremsender oplysninger til medlemsstaterne, når den har afsluttet sin analyse.

Hvis betingelserne i artikel 11, stk. 4, er opfyldt, kan der også indrømmes fritagelser efter afslutningen af den undersøgelse, der har ført til udvidelsen af foranstaltningerne.

Såfremt der er gået mindst et år fra udvidelsen af foranstaltningerne, og i tilfælde af at antallet af parter, der anmoder eller vil kunne anmode om fritagelse, er betydeligt, kan Kommissionen beslutte at indlede en genoptagelse af undersøgelser af udvidelsen af foranstaltningerne. En sådan genoptagelse af undersøgelser gennemføres i overensstemmelse med de bestemmelser i artikel 11, stk. 5, der gælder for genoptagelse af undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 3.

▼B

5. Denne artikel udelukker ikke den normale anvendelse af gældende toldbestemmelser.

*Artikel 14***Generelle bestemmelser**

1. Både midlertidig og endelig antidumpingtold indføres ved forordning og opkræves af medlemsstaterne i den form og i overensstemmelse med den sats og de øvrige kriterier, der er fastsat i den forordning, hvorved tolden indføres. En sådan told opkræves endvidere uafhængigt af told, skat og andre afgifter, der normalt opkræves ved indførsel.

Ingen vare må pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering.

2. Forordninger om indførelse af midlertidig eller endelig antidumpingtold og forordninger eller afgørelser om godtagelse af tilsagn eller afslutning af undersøgelser eller procedurer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Sådanne forordninger og afgørelser skal bl.a., under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger, indeholde navnene på de berørte eksportører, hvis dette er praktisk muligt, eller de berørte lande, en varebeskrivelse og et sammendrag af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der er relevante for fastlæggelsen af dumpingmargenen og den forvoldte skade. I hver sag sendes et eksemplar af forordningen eller afgørelsen til de kendte berørte parter. Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse på genoptagelse af undersøgelser.

▼M2

3. Særlige bestemmelser, navnlig vedrørende den fælles definition af begrebet »varer med oprindelsesstatus«, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽¹⁾, og vedrørende anvendelse og opkrævning af antidumpingtold i en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention (UNCLOS), kan vedtages i henhold til nærværende forordning.

▼B

4. Er det i Unionens interesse, kan foranstaltninger, der indføres i henhold til denne forordning, ved Kommissionens afgørelse efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, suspenderes i en periode på ni måneder. Kommissionen kan efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, forlænge suspensionen med en yderligere periode, der ikke overstiger et år.

Foranstaltningerne kan kun suspenderes, hvis markedsvilkårene midlertidigt har ændret sig i et omfang, der giver grund til at formode, at der ikke vil ske skade som følge af suspensionen, og forudsat at den pågældende erhvervsgren i Unionen har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger, og der er blevet taget hensyn til disse bemærkninger. Foranstaltningerne kan til enhver tid genindføres efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2, hvis begrundelsen for suspensionen ikke længere er gyldig.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

▼ M2

5. Kommissionen kan tidligst ved indledningen af undersøgelsen og efter i god tid at have underrettet medlemsstaterne pålægge toldmyndighederne at tage de nødvendige skridt til at registrere indførsel, således at der senere kan anvendes foranstaltninger mod denne indførsel fra datoen for en sådan registrering. Indførsel gøres til genstand for registrering på anmodning fra erhvervsgrenen i Unionen, hvis anmodningen herom indeholder tilstrækkelige beviser til at begrunde en sådan foranstaltning. Indførsel kan også gøres til genstand for registrering på Kommissionens eget initiativ. Registrering indføres ved en kommissionsforordning. En sådan forordning angiver, hvad formålet er med foranstaltningen, og i påkommende tilfælde angives det anslåede beløb for den mulige fremtidige betalingsforpligtelse. Indførsel må ikke gøres til genstand for registrering i mere end ni måneder.

5a. Kommissionen skal, medmindre den som fastsat i artikel 5 har tilstrækkelige beviser for, at kravene enten i artikel 10, stk. 4, litra c) eller d), ikke er opfyldt, registrere indførsel i henhold til nærværende artikels stk. 5, i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden i henhold til artikel 19a. Når Kommissionen træffer beslutning om registrering, analyserer den navnlig de oplysninger, der er indsamlet baseret på oprettelsen af koder i Taric (Den Europæiske Unions integrerede toldtarif) for den undersøgte vare i henhold til nærværende artikels stk. 6.

6. Medlemsstaterne indberetter månedligt til Kommissionen tal vedrørende indførslen af varer, der er omfattet af undersøgelser og af foranstaltninger, samt det beløb, der er opkrævet i form af told i henhold til denne forordning. Når Kommissionen indleder en undersøgelse i henhold til artikel 5, opretter den Taric-koder, der svarer til den undersøgte vare. Medlemsstaterne anvender disse Taric-koder for at indberette indførsel af den undersøgte vare fra det øjeblik, hvor undersøgelsen indledes. Kommissionen kan, hvis den modtager en specifik begrundet anmodning fra interesserede parter, beslutte at give et ikkefortroligt sammendrag af oplysningerne om de pågældende varers samlede importmængde og -værdi.

▼ B

7. Uden at dette berører stk. 6, kan Kommissionen anmode medlemsstaterne om i konkrete tilfælde at indgive oplysninger, som er nødvendige for effektivt at overvåge anvendelsen af foranstaltninger. I den forbindelse finder bestemmelserne i artikel 6, stk. 3 og 4, anvendelse. Alle oplysninger, som medlemsstaterne indgiver i henhold til denne artikel, er omfattet af bestemmelserne i artikel 19, stk. 6.

▼ M2

8. Når Kommissionen har til hensigt at vedtage et dokument, der indeholder generel vejledning til mulige interesserede parter om anvendelsen af denne forordning, foretages en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i TEU. Europa-Parlamentet og Rådet kan også give udtryk for deres synspunkter.

*Artikel 14a***Kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone**

1. Der kan også indføres antidumpingtold på alle dumpingvarer, der i store mængder bringes til en kunstig ø, et fast eller flydende anlæg eller enhver anden struktur i en medlemsstats kontinentalsokkel eller eksklusive økonomiske zone, der er angivet af en medlemsstat i henhold til UNCLOS, hvis dette påfører erhvervsgrenen i Unionen skade. Kommissionen vedtager gennemførelsesforordninger, der fastsætter betingelserne

▼M2

for indførelse af sådan told samt procedurene vedrørende meddelelse og deklarerings af sådanne varer samt betalingen af sådan told, herunder inddrivelse, tilbagebetaling og eftergivelse (toldredskab). Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 15, stk. 3.

2. Kommissionen indfører først den i stk. 1 omhandlede told fra det tidspunkt, hvor det i stk. 1 omhandlede toldredskab er operationelt. Kommissionen meddeler ved separat offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* alle erhvervsdrivende, at toldredskabet er operationelt.

▼B*Artikel 15***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 4.

5. I henhold til artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 182/2011 afsluttes proceduren, når der er gjort brug af skriftlig procedure til vedtagelse af endelige foranstaltninger i henhold til stk. 3 i nærværende artikel eller for at træffe afgørelse om genoptagelse eller ikkegenoptagelse af fornyede undersøgelser i henhold til artikel 11, stk. 6, i nærværende forordning uden resultater inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller et flertal af udvalgets medlemmer, jf. definitionen i artikel 5, stk. 1, i forordning (EU) nr. 182/2011 anmoder herom. Når der i andre tilfælde, hvor der har været en drøftelse om udkastet til foranstaltning i udvalget, er gjort brug af skriftlig procedure, afsluttes denne uden resultater inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller et enkelt flertal af udvalgets medlemmer anmoder herom. Når der i andre tilfælde, hvor der ikke har været en drøftelse om udkastet til foranstaltning i udvalget, er gjort brug af skriftlig procedure, afsluttes denne uden resultater inden for den frist, som formanden har fastsat, når formanden træffer beslutning herom eller mindst en fjerdedel af udvalgets medlemmer anmoder herom.

6. Udvalget kan undersøge ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning, som rejses af Kommissionen eller efter anmodning fra en medlemsstat. Medlemsstater kan anmode om oplysninger og kan udveksle synspunkter i det rådgivende udvalg eller direkte med Kommissionen.

▼B*Artikel 16***Kontrolbesøg**

1. Anser Kommissionen det for påkrævet, aflægges den besøg hos importører, eksportører, handlende, repræsentanter, producenter samt erhvervs sammenslutninger og -organisationer for at undersøge disses optegnelser og efterprøve oplysninger, der er indgivet om dumping og skade. Foreligger der ikke et behørigt svar i rette tid, kan Kommissionen undlade at gennemføre et kontrolbesøg.

2. Kommissionen kan om nødvendigt foretage undersøgelser i tredjelande, forudsat at de berørte virksomheder giver deres samtykke hertil, at repræsentanterne for det pågældende lands regering underrettes, og sidstnævnte ikke modsætter sig undersøgelsen. Så snart Kommissionen har modtaget de berørte virksomheders samtykke, skal Kommissionen meddele myndighederne i eksportlandet navnene og adresserne på de virksomheder, der skal besøges, samt de aftalte datoer.

3. De pågældende virksomheder underrettes om arten af de oplysninger, der skal efterprøves under kontrolbesøget, og om eventuel yderligere dokumentation, der er behov for at fremlægge under et sådant besøg, om end dette ikke udelukker, at der under kontrolbesøget på grundlag af de indhentede oplysninger fremsættes anmodning om nærmere enkeltheder.

4. I undersøgelser, der foretages i henhold til stk. 1, 2 og 3, bistår Kommissionen af embedsmænd fra de medlemsstater, der anmoder herom.

*Artikel 17***Stikprøver****▼M2**

1. I tilfælde, hvor antallet af producenter, eksportører eller importører i Unionen, varetyper eller transaktioner er stort, kan undersøgelsen begrænses til at omfatte et rimeligt antal parter, varer eller transaktioner ved anvendelse af statistisk gyldige stikprøver baseret på oplysninger, der foreligger på tidspunktet for udvælgelsen, eller til den største producerede, solgte eller eksporterede mængde, der kan anses for repræsentativ, og som med rimelighed kan undersøges inden for den tid, der er til rådighed.

2. Den endelige udvælgelse af parter, varetyper eller transaktioner i medfør af disse bestemmelser om stikprøver påhviler Kommissionen. Dog skal udvælgelsen, for at der åbnes mulighed for at udtage en repræsentativ stikprøve, så vidt muligt foretages i samråd med de berørte parter og med disses samtykke, forudsat at sådanne parter giver sig til kende og fremlægger tilstrækkelige oplysninger senest en uge efter indledningen af undersøgelsen.

▼B

3. I de tilfælde, hvor undersøgelsen er blevet begrænset i henhold til denne artikel, beregnes der alligevel en individuel dumpingmargen for eksportører eller producenter, der ikke er udvalgt i første omgang, og som indgiver de nødvendige oplysninger inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, medmindre antallet af eksportører eller producenter er så stort, at en individuel undersøgelse vil være urimeligt byrdefuld og hindre en rettidig afslutning af undersøgelsen.

4. Træffes der beslutning om at udtage stikprøver, og er nogle eller alle de udvalgte parter ikke rede til fuldt ud at samarbejde, således at det må påregnes, at resultatet af undersøgelsen vil blive påvirket i væsentlig grad, kan der udtages en ny stikprøve.

Er der imidlertid stadig tale om manglende samarbejde, eller foreligger der ikke tilstrækkelig tid til at udtage en ny stikprøve, finder de relevante bestemmelser i artikel 18 anvendelse.

*Artikel 18***Manglende samarbejde**

1. I tilfælde, hvor en af de berørte parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en berørt part har meddelt urigtige eller vildledende oplysninger, ses der bort fra disse oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

Berørte parter gøres bekendt med følgerne af manglende samarbejdsvilje.

2. Indgives svar ikke i EDB-sprog, anses dette ikke for manglende samarbejde, forudsat at den berørte part påviser, at indgivelse af svar på den ønskede måde vil indebære en urimelig ekstra byrde eller urimelige ekstra omkostninger.

3. Selv om de oplysninger, som en berørt part indgiver, ikke er fyldestgørende i enhver henseende, ses der ikke bort fra dem, forudsat at eventuelle mangler ikke giver anledning til urimelige vanskeligheder i arbejdet med at nå til rimeligt nøjagtige resultater, at oplysningerne indgives på korrekt vis og rettidigt, at de kan efterprøves, og den pågældende part har handlet efter bedste evne.

4. Hvis beviser eller oplysninger ikke godtages, skal den part, der indgiver dem, omgående underrettes om årsagerne hertil, og der skal gives den pågældende lejlighed til at afgive yderligere forklaringer inden for den fastsatte frist. Anses forklaringerne ikke for tilfredsstillende, skal årsagerne til afvisningen af sådanne beviser eller oplysninger meddeles i offentliggjorte undersøgelsesresultater.

▼B

5. Hvis afgørelser, herunder vedrørende den normale værdi, træffes på grundlag af stk. 1, herunder de oplysninger, der er meddelt i klagen, skal disse, hvor dette er praktisk muligt og under behørig hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat for undersøgelsen, kontrolleres på grundlag af oplysninger fra andre uafhængige kilder, der måtte være tilgængelige, såsom offentliggjorte prislister, officielle importstatistikker og toldindberetninger, og på grundlag af oplysninger, der er indhentet fra andre berørte parter som led i undersøgelsen.

Disse oplysninger kan i givet fald omfatte relevante oplysninger om verdensmarkedet eller andre repræsentative markeder.

6. Er en berørt part ikke rede til at samarbejde i fornødent omfang, således at relevante oplysninger holdes tilbage, kan en sådan situation føre til et resultat af undersøgelsen, som er mindre gunstigt for denne part, end hvis den pågældende havde udvist samarbejdsvilje.

*Artikel 19***Fortrolighed**

1. Oplysninger, som ifølge deres natur er fortrolige (f.eks. fordi fremlæggelsen heraf ville give en konkurrent en væsentlig konkurrencemæssig fordel eller være til betydelig skade for den, der afgiver oplysningerne, eller for den, fra hvem den, der afgiver oplysningerne, modtog oplysningerne), eller som er stillet til rådighed på et fortroligt grundlag af parter i en undersøgelse, skal, når ønsket herom er berettiget, behandles fortroligt af myndighederne.

2. Berørte parter, som afgiver fortrolige oplysninger, kan afkræves ikke-fortrolige sammendrag heraf. Disse sammendrag skal være tilstrækkeligt detaljerede til at sikre en rimelig forståelse af de fortrolige oplysningers egentlige indhold. Under særlige omstændigheder kan de pågældende parter tilkendegive, at det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag af oplysningerne. Under sådanne særlige omstændigheder skal der afgives en erklæring med en begrundelse for, hvorfor det ikke er muligt at udarbejde et sammendrag.

3. Anses en anmodning om fortrolig behandling ikke for berettiget, og er den, der meddeler oplysningerne, enten ikke rede til at stille oplysningerne til rådighed eller til at tillade, at de fremlægges i generaliseret form eller i sammendrag, kan disse oplysninger lades ude af betragtning, medmindre det på relevant grundlag og passende måde kan godtgøres, at oplysningerne er korrekte. Anmodninger om fortrolig behandling af oplysninger må ikke afvises på et utilstrækkeligt grundlag.

4. Denne artikel udelukker ikke, at Unionens myndigheder fremlægger generelle oplysninger, og navnlig begrundelserne for de afgørelser, der er truffet i medfør af denne forordning, eller at de fremlægger de beviser, som Unionens myndigheder har lagt til grund for deres afgørelser, for så vidt dette er nødvendigt for at forklare disse begrundelser i retssager. Ved en sådan fremlæggelse tages der hensyn til de berørte parters berettigede interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke røbes.

5. Kommissionen og medlemsstaterne, herunder personer i deres tjeneste, må ikke videregive oplysninger, som de har modtaget i medfør af denne forordning, og som på anmodning af den part, der har givet oplysningerne, skal behandles som fortrolige, medmindre denne part har givet særlig tilladelse hertil. Oplysninger, der udveksles

▼B

mellem Kommissionen og medlemsstaterne eller interne dokumenter, der er udarbejdet af Unionens myndigheder eller af medlemsstaterne, må kun videregives, hvis dette udtrykkeligt fremgår af denne forordning.

6. Oplysninger, der modtages i medfør af denne forordning, må kun anvendes til det formål, hvortil de er indhentet.

Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at oplysninger, der er modtaget som led i en undersøgelse, kan bruges med henblik på at indlede andre undersøgelser inden for rammerne af den samme procedure vedrørende den pågældende vare.

▼M2*Artikel 19a***Oplysninger i den midlertidige fase**

1. EU-producenter, importører og eksportører og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om oplysninger vedrørende den påtænkte indførelse af midlertidig told. Anmodninger om sådanne oplysninger indgives skriftligt inden for den frist, der er fastsat i meddelelsen om indledning af proceduren. Disse oplysninger meddeles til de nævnte berørte parter tre uger inden indførelsen af midlertidig told. Disse oplysninger skal indeholde: et sammendrag vedrørende den foreslåede told, udelukkende til orientering, og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenen og den margin, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrænen i Unionen, idet der tages behørigt hensyn til nødvendigheden af at overholde fortrolighedskravene i artikel 19. Parterne har en frist på tre arbejdsdage fra oplysningerne meddeles til at fremsætte bemærkninger til beregningerne.

2. I tilfælde, hvor det er hensigten ikke at indføre midlertidig told, men at fortsætte undersøgelsen, underrettes de berørte parter herom tre uger inden udløbet af den i artikel 7, stk. 1, nævnte frist for indførelsen af midlertidig told.

▼B*Artikel 20***Fremlæggelse af oplysninger**

1. Klagerne, importørerne og eksportørerne og disses repræsentative sammenslutninger samt repræsentanterne for eksportlandet kan anmode om fremlæggelse af de nærmere oplysninger, der ligger til grund for de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der er indført midlertidige foranstaltninger. Anmodninger om en sådan fremlæggelse af oplysninger indgives skriftligt umiddelbart efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger, og fremlæggelse af oplysningerne finder sted skriftligt hurtigst muligt herefter.

2. De parter, der er nævnt i stk. 1, kan anmode om endelig fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkes at anbefale indførelse af endelige foranstaltninger eller afslutning af en undersøgelse eller en procedure uden indførelse af foranstaltninger, idet der lægges særlig vægt på at fremlægge sådanne kendsgerninger og betragtninger, som afviger fra dem, der lå til grund for indførelsen af de midlertidige foranstaltninger.

▼B

3. Anmodninger om endelig fremlæggelse af oplysninger efter stk. 2 indgives skriftligt til Kommissionen, og skal i tilfælde, hvor der er pålagt midlertidig told, være denne i hænde senest en måned efter offentliggørelsen af toldens indførelse. Er der ikke pålagt midlertidig told, skal parterne have lejlighed til at anmode om endelig fremlæggelse af oplysninger inden for frister, som Kommissionen fastsætter.

4. Den endelige fremlæggelse af oplysninger finder sted skriftligt. Oplysningerne fremlægges snarest muligt under behørig hensyntagen til kravet om beskyttelse af fortrolige oplysninger og normalt ikke senere end en måned inden, der indledes procedurer i henhold til artikel 9. Er Kommissionen ikke i stand til at fremlægge oplysninger om visse kendsgerninger eller betragtninger på det pågældende tidspunkt, skal de fremlægges snarest muligt derefter.

Fremlæggelsen foregriber ikke nogen efterfølgende afgørelse, som måtte blive truffet af Kommissionen, men hvis en sådan afgørelse baseres på andre forhold og betragtninger, fremlægges disse hurtigst muligt.

5. Bemærkninger, der fremsættes efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, tages kun i betragtning, hvis de modtages inden for en frist, som Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde, og som skal være mindst ti dage, idet der tages behørigt hensyn til sagens hastende karakter. Der kan fastsættes en kortere periode, når yderligere endelige oplysninger skal fremlægges.

*Artikel 21***Unionens interesser**

1. En afgørelse om, hvorvidt det af hensyn til beskyttelsen af Unionens interesser er påkrævet at gribe ind, træffes på grundlag af en vurdering af alle involverede parter interesser som helhed, herunder den indenlandske erhvervsgrens, brugernes og forbrugernes interesser. Der træffes kun afgørelse i henhold til denne artikel, når alle parter har haft lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter i henhold til stk. 2. I en sådan undersøgelse tages der særligt hensyn til behovet for at bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadevoldende dumping til ophør og at genskabe en situation med effektiv konkurrence. De foranstaltninger, der fastsættes på grundlag af den konstaterede dumping og deraf følgende skade, må ikke anvendes, når myndighederne på grundlag af alle fremlagte oplysninger klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse at anvende sådanne foranstaltninger.

▼M2

2. For at sikre, at Kommissionen kan tage hensyn til alle synspunkter og oplysninger på et solidt grundlag, når de træffer afgørelse om, hvorvidt det er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger, kan Unionens producenter, fagforeninger, importører og deres repræsentative sammenslutninger samt repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationer inden for de frister, der er fastsat i meddelelsen om indledning af antidumpingprocedurer, give sig til kende og indgive oplysninger til Kommissionen. Sådanne oplysninger eller passende sammendrag deraf stilles til rådighed for de øvrige parter, der er omhandlet i denne artikel, og disse er berettiget til at fremsætte bemærkninger hertil.

▼B

3. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive hørt. Anmodninger herom skal imødekommes, når de fremsættes inden for de frister, der er fastsat i stk. 2, og det begrundes i henseende til Unionens interesser, hvorfor de pågældende parter bør høres.

▼M2

4. De parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan fremsætte bemærkninger om anvendelsen af enhver midlertidig told. Sådanne bemærkninger skal være modtaget inden for 15 dage fra datoen for anvendelsen af de pågældende foranstaltninger, hvis der skal tages hensyn hertil, eller passende sammendrag heraf skal stilles til rådighed for øvrige parter, som er berettigede til at fremsætte bemærkninger hertil.

▼B

5. Kommissionen gennemgår behørigt indgivne oplysninger og undersøger, om de er tilstrækkeligt repræsentative, og resultaterne af denne analyse samt en udtalelse om oplysningernes beskaffenhed forelægges for det i artikel 15 omhandlede udvalg som led i det udkast til foranstaltning, der forelægges i henhold til artikel 9 i nærværende forordning. Kommissionen tager hensyn til de synspunkter, der fremføres i udvalget i henhold til betingelserne i forordning (EU) nr. 182/2011.

6. Parter, der har handlet i overensstemmelse med stk. 2, kan anmode om at blive gjort bekendt med de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke der sandsynligvis vil blive truffet endelig afgørelse. Sådanne oplysninger fremlægges i det omfang, det er muligt, og uden at dette foregriber senere afgørelser, som Kommissionen måtte træffe.

7. Der tages kun hensyn til behørigt dokumenterede oplysninger.

*Artikel 22***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning udelukker ikke anvendelsen af:

- a) særlige bestemmelser, som er fastsat i aftaler mellem Unionen og tredjelande
- b) Unionens forordninger på landbrugsområdet og Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 ⁽¹⁾, (EF) nr. 614/2009 ⁽²⁾ og (EF) nr. 1216/2009 ⁽³⁾. Nærværende forordning anvendes i tilslutning til disse forordninger og uanset bestemmelser deri, der udelukker anvendelsen af antidumpingtold
- c) særlige foranstaltninger, forudsat at de ikke er i modstrid med forpligtelserne i henhold til GATT.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 af 7. november 2006 om glucose og lactose (EUT L 312 af 11.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 af 7. juli 2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (EUT L 181 af 14.7.2009, s. 8).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 af 30. november 2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 10).

▼ M1*Artikel 23***Rapportering af oplysninger**▼ M2

1. Kommissionen forelægger under behørig hensyntagen til beskyttelsen af fortrolige oplysninger, som omhandlet i artikel 19, for Europa-Parlamentet og for Rådet en årlig rapport om anvendelsen og gennemførelsen af denne forordning.

Rapporten indeholder oplysninger om anvendelse af midlertidige og endelige foranstaltninger, afslutning af undersøgelser uden foranstaltninger, tilsagn, genoptagne undersøgelser, undersøgelser, væsentlige foredringer og kontrolbesøg, og arbejdet i de forskellige organer, der er ansvarlige for overvågning af gennemførelsen af denne forordning og overholdelsen af heraf afledte forpligtelser. Rapporten omfatter også tredjelandes brug af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter over for Unionen og klager over indførte foranstaltninger. Den indeholder de aktiviteter, der udføres af høringskonsulenten i Kommissionens Generaldirektorat for Handel og af SMV-helpdesken i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

Rapporten indeholder også oplysninger om håndtering af og hensyntagen til sociale standarder og miljøstandarder i disse undersøgelser. Ved sådanne standarder forstås standarder i multilaterale miljøaftaler, som Unionen er part i, og i ILO-konventioner opført i bilag Ia til denne forordning samt tilsvarende national lovgivning i eksportlandet.

▼ M1

2. Europa-Parlamentet kan anmode Kommissionen om at deltage i et ad hoc-møde i Parlamentets ansvarlige udvalg for at fremlægge og redegøre for spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne forordning. Det kan bl.a. også på grundlag af rapporten, jf. stk. 1, og fremlæggelse og forklaringer, jf. nærværende stykke, meddele alle relevante betragtninger og faktiske omstændigheder til Kommissionen.

3. Senest seks måneder efter forelæggelsen af rapporten for Europa-Parlamentet og Rådet offentliggøres den af Kommissionen.

▼ M2

4. Senest den 9. juni 2023, og derefter hvert femte år, forelægger Kommissionen en gennemgang af anvendelsen af artikel 7, stk. 2a, artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 4, herunder en evaluering af denne anvendelse, for Europa-Parlamentet og for Rådet. Denne gennemgang kan om nødvendigt ledsages af et lovgivningsforslag.

*Artikel 23a***Udøvelse af delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på to år fra den 8. juni 2018, og den kan kun udøves én gang.

▼ M2

Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2a, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 8. juni 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for en periode af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 1 og 2a, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1 og 2a, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og til Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

▼ B*Artikel 24***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 1225/2009 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

*Artikel 25***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

BILAG I

OPHÆVET FORORDNING MED OVERSIGT OVER ÆNDRINGER

Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009

(EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)
nr. 765/2012

(EUT L 237 af 3.9.2012, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)
nr. 1168/2012

(EUT L 344 af 14.12.2012, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU)
nr. 37/2014

(EUT L 18 af 21.1.2014, s. 1)

Kun bilagets punkt
22

▼ M2*BILAG Ia***ILO-konventioner omhandlet i denne forordning**

1. Konventionen vedrørende tvungent eller pligtmæssigt arbejde, nr. 29 (1930)
2. Konventionen om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig, nr. 87 (1948)
3. Konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger, nr. 98 (1949)
4. Konventionen vedrørende lige løn til mandlige og kvindelige arbejdere for arbejde af samme værdi, nr. 100 (1951)
5. Konventionen om afskaffelse af tvangsarbejde, nr. 105 (1957)
6. Konventionen vedrørende forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, nr. 111 (1958)
7. Konventionen om mindstealder for adgang til beskæftigelse, nr. 138 (1973)
8. Konventionen om forbud mod og omgående indsats til afskaffelse af de værste former for børnearbejde, nr. 182 (1999).

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1225/2009	Nærværende forordning
Artikel 1-4	Artikel 1-4
Artikel 5, stk. 1-9	Artikel 5, stk. 1-9
Artikel 5, stk. 10, første punktum	Artikel 5, stk. 10, første afsnit
Artikel 5, stk. 10, andet og tredje punktum	Artikel 5, stk. 10, andet afsnit
Artikel 5, stk. 11 og 12	Artikel 5, stk. 11 og 12
Artikel 6, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 6, stk. 1, første afsnit
Artikel 6, stk. 1, tredje punktum	Artikel 6, stk. 1, andet afsnit
Artikel 6, stk. 1, fjerde punktum	Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 2	Artikel 6, stk. 2
Artikel 6, stk. 3, første punktum	Artikel 6, stk. 3, første afsnit
Artikel 6, stk. 3, andet punktum	Artikel 6, stk. 3, andet afsnit
Artikel 6, stk. 3, tredje punktum	Artikel 6, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 4, første punktum	Artikel 6, stk. 4, første afsnit
Artikel 6, stk. 4, andet punktum	Artikel 6, stk. 4, andet afsnit
Artikel 6, stk. 4, tredje punktum	Artikel 6, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 5	Artikel 6, stk. 5
Artikel 6, stk. 6, første punktum	Artikel 6, stk. 6, første afsnit
Artikel 6, stk. 6, andet punktum	Artikel 6, stk. 6, andet afsnit
Artikel 6, stk. 6, tredje punktum	Artikel 6, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 6, stk. 6, fjerde punktum	Artikel 6, stk. 6, fjerde afsnit
Artikel 6, stk. 7, første punktum	Artikel 6, stk. 7, første afsnit
Artikel 6, stk. 7, andet punktum	Artikel 6, stk. 7, andet afsnit
Artikel 6, stk. 8 og 9	Artikel 6, stk. 8 og 9
Artikel 7, stk. 1, første punktum	Artikel 7, stk. 1, første afsnit
Artikel 7, stk. 1, andet punktum	Artikel 7, stk. 1, andet afsnit
Artikel 7, stk. 2-5	Artikel 7, stk. 2-5
Artikel 7, stk. 7	Artikel 7, stk. 6
Artikel 8, stk. 1, første punktum	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
Artikel 8, stk. 1, andet punktum	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 8, stk. 1, tredje punktum	Artikel 8, stk. 1, tredje afsnit

▼B

Forordning (EF) nr. 1225/2009	Nærværende forordning
Artikel 8, stk. 2, første og andet punktum	Artikel 8, stk. 2, første afsnit
Artikel 8, stk. 2, tredje og fjerde punktum	Artikel 8, stk. 2, andet afsnit
Artikel 8, stk. 2, femte punktum	Artikel 8, stk. 2, tredje afsnit
Artikel 8, stk. 3, 4 og 5	Artikel 8, stk. 3, 4 og 5
Artikel 8, stk. 6, første og andet punktum	Artikel 8, stk. 6, første afsnit
Artikel 8, stk. 6, tredje punktum	Artikel 8, stk. 6, andet afsnit
Artikel 8, stk. 7 og 8	Artikel 8, stk. 7 og 8
Artikel 8, stk. 9, første afsnit	Artikel 8, stk. 9, første afsnit
Artikel 8, stk. 9, andet afsnit, første og andet punktum	Artikel 8, stk. 9, andet afsnit
Artikel 8, stk. 9, andet afsnit, tredje punktum	Artikel 8, stk. 9, tredje afsnit
Artikel 8, stk. 10	Artikel 8, stk. 10
Artikel 9, stk. 1, 2 og 3	Artikel 9, stk. 1, 2 og 3
Artikel 9, stk. 4, første punktum	Artikel 9, stk. 4, første afsnit
Artikel 9, stk. 4, andet punktum	Artikel 9, stk. 4, andet afsnit
Artikel 9, stk. 5	Artikel 9, stk. 5
Artikel 9, stk. 6, første punktum	Artikel 9, stk. 6, første afsnit
Artikel 9, stk. 6, andet punktum	Artikel 9, stk. 6, andet afsnit
Artikel 9, stk. 6, tredje punktum	Artikel 9, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 10, stk. 2, første punktum	Artikel 10, stk. 2, første afsnit
Artikel 10, stk. 2, andet og tredje punktum	Artikel 10, stk. 2, andet afsnit
Artikel 10, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
Artikel 10, stk. 4, indledende tekst	Artikel 10, stk. 4, indledende tekst og litra a) og b)
Artikel 10, stk. 4, litra a)	Artikel 10, stk. 4, litra c)
Artikel 10, stk. 4, litra b)	Artikel 10, stk. 4, litra d)
Artikel 10, stk. 5	Artikel 10, stk. 5
Artikel 11, stk. 1-4	Artikel 11, stk. 1-4
Artikel 11, stk. 5, første afsnit, første punktum	Artikel 11, stk. 5, første afsnit
Artikel 11, stk. 5, første afsnit, andet og tredje punktum	Artikel 11, stk. 5, andet afsnit
Artikel 11, stk. 5, første afsnit, fjerde punktum	Artikel 11, stk. 5, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 5, første afsnit, femte punktum	Artikel 11, stk. 5, fjerde afsnit

▼B

Forordning (EF) nr. 1225/2009	Nærværende forordning
Artikel 11, stk. 5, andet afsnit	Artikel 11, stk. 5, femte afsnit
Artikel 11, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 11, stk. 5, sjette afsnit
Artikel 11, stk. 6, første, andet og tredje punktum	Artikel 11, stk. 6, første afsnit
Artikel 11, stk. 6, fjerde punktum	Artikel 11, stk. 6, andet afsnit
Artikel 11, stk. 6, femte punktum	Artikel 11, stk. 6, tredje afsnit
Artikel 11, stk. 7	Artikel 11, stk. 7
Artikel 11, stk. 8, første, andet og tredje afsnit	Artikel 11, stk. 8, første, andet og tredje afsnit
Artikel 11, stk. 8, fjerde afsnit, første og andet punktum	Artikel 11, stk. 8, fjerde afsnit
Artikel 11, stk. 8, fjerde afsnit, tredje punktum	Artikel 11, stk. 8, femte afsnit
Artikel 11, stk. 8, fjerde afsnit, fjerde punktum	Artikel 11, stk. 8, sjette afsnit
Artikel 11, stk. 9 og 10	Artikel 11, stk. 9 og 10
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 13, stk. 1, første afsnit
Artikel 13, stk. 1, første afsnit, andet punktum	Artikel 13, stk. 1, andet afsnit
Artikel 13, stk. 1, første afsnit, tredje punktum	Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 1, andet afsnit	Artikel 13, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 13, stk. 2 og 3	Artikel 13, stk. 2 og 3
Artikel 13, stk. 4, første afsnit, første punktum	Artikel 13, stk. 4, første afsnit
Artikel 13, stk. 4, første afsnit, andet punktum	Artikel 13, stk. 4, andet afsnit
Artikel 13, stk. 4, første afsnit, tredje punktum	Artikel 13, stk. 4, tredje afsnit
Artikel 13, stk. 4, første afsnit, fjerde punktum	Artikel 13, stk. 4, fjerde afsnit
Artikel 13, stk. 4, andet afsnit	Artikel 13, stk. 4, femte afsnit
Artikel 13, stk. 4, tredje afsnit	Artikel 13, stk. 4, sjette afsnit
Artikel 13, stk. 4, fjerde afsnit	Artikel 13, stk. 4, syvende afsnit
Artikel 13, stk. 5	Artikel 13, stk. 5
Artikel 14, stk. 1, første og andet punktum	Artikel 14, stk. 1, første afsnit
Artikel 14, stk. 1, tredje punktum	Artikel 14, stk. 1, andet afsnit
Artikel 14, stk. 2, første punktum	Artikel 14, stk. 2, første afsnit
Artikel 14, stk. 2, andet, tredje og fjerde punktum	Artikel 14, stk. 2, andet afsnit

▼B

Forordning (EF) nr. 1225/2009	Nærværende forordning
Artikel 14, stk. 3	Artikel 14, stk. 3
Artikel 14, stk. 4, første og andet punktum	Artikel 14, stk. 4, første afsnit
Artikel 14, stk. 4, tredje og fjerde punktum	Artikel 14, stk. 4, andet afsnit
Artikel 14, stk. 5, 6 og 7	Artikel 14, stk. 5, 6 og 7
Artikel 15 og 16	Artikel 15 og 16
Artikel 17, stk. 1, 2 og 3	Artikel 17, stk. 1, 2 og 3
Artikel 17, stk. 4, første punktum	Artikel 17, stk. 4, første afsnit
Artikel 17, stk. 4, andet punktum	Artikel 17, stk. 4, andet afsnit
Artikel 18, stk. 1, første punktum	Artikel 18, stk. 1, første afsnit
Artikel 18, stk. 1, andet punktum	Artikel 18, stk. 1, andet afsnit
Artikel 18, stk. 1, tredje punktum	Artikel 18, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 18, stk. 2-6	Artikel 18, stk. 2-6
Artikel 19, stk. 1-5	Artikel 19, stk. 1-5
Artikel 19, stk. 6, første punktum	Artikel 19, stk. 6, første afsnit
Artikel 19, stk. 6, andet punktum	Artikel 19, stk. 6, andet afsnit
Artikel 20, stk. 1, 2 og 3	Artikel 20, stk. 1, 2 og 3
Artikel 20, stk. 4, første, andet og tredje punktum	Artikel 20, stk. 4, første afsnit
Artikel 20, stk. 4, fjerde punktum	Artikel 20, stk. 4, andet afsnit
Artikel 20, stk. 5	Artikel 20, stk. 5
Artikel 21 og 22	Artikel 21 og 22
Artikel 22a	Artikel 23
Artikel 23	Artikel 24
Artikel 24	Artikel 25
Bilag I	—
Bilag II	—
—	Bilag I
—	Bilag II